

ספר תקע שופר

מאת

ר' יחזקיה יהושע פייבל תאומים.

הוציאו לאור מחדש עם מבוא והערות

אהרן פריימאן (פרנקפורט ע"ב מאי).

מבוא.

ר' יחזקיה יהושע פייבל תאומים, בנו הרביעי של ר' יונה ב"ר ישעיה תאומים (ספרא¹), נולד, כהורגנו לערך ת"נ—תמ"ו, ושם אמו מ' בילא בת ר' מאיר קצנאלינבון, ונכדו של השר ר' שאול וואהל². בשנת ה'ל' בא עם אחיו ר' ישראל תאומים לאמשטרדם להוציא לאור ס' קיקון רינה שחבר אבהם³ ואח"כ נשא אשתו מ' פערל⁴. בת ר' אריה ליב ב"ר זכריה אב"ד קראקא [הערות ותקונים לס' עיר הצרק מרגינ ראבינאוויטש ע' 18, כלילת ימי ח'א דף ס"א בהערה זכ"ו]. ותלד לו שני בנים⁵ ובת אחת. בנו הראשון

¹ ע"י בהקדמת לעין יעקב, אמשטרדם תמיד. ואדות ר' יונה ומשפחתו ראה Revue VIII, 224, החובות עיר 12 ודעת קרושים 90.

² ותח' בראנ ש"ל במאמרו Schlesien in Geschichte des Landrabbinats in 18 הערת 8 ש"י יונה היה חתנו של ר' שאול וואהל שגה ברומת.

³ כנראה משער הספר בדפוס אמשטרדם. ותח' בן יעקב באוצה"ס ע' 629 סי' 878 הוסף: וקצת ח"י לבנו ח"י יהושע סיוניל — ובחסמת הרבנים דרש הנדפס בשער הספר ע"ב כתוב: הנה באו לשמר פנינו האחים היקרים שם האחר האלוף התורני התחכמוני הנעלה כמחירי ישראל ושם השני יגוק וחכים בחור חשוב הנעלה כמחירי יהושע המכונה סיונילמן בני איש אחד המיוחד ראש מיצ' וכז.

⁴ שנפטר בברעסלא בש"ק י"ד סיון תשי"ב [MS. 1898, 326]. הערה 6]. ור"י כ"ץ במאמרו דור ישרים ע' 30 קורא לה שם הד"ר רבקה.

⁵ הח' בראנ במאמרו הג'ל כתב שהיו לו שלשה בנים וחשב גם את ר' יוסף יאסקי אב"ד קראקא לכן רי"ש"ת וליתא כדמוכח מהסכתו ע"ס הארוך מ"ד. ע"י בדעת קרושים ע' 120 בהערה שחשיג על שחיג החדש ועיו"ש אות י' סי' ק"ה אות ל' סי' ל"ב ואות ש' סי' צ"ב.

ר' אריה ליב תאומים אבדיק קרעשוב הנוכר להלן (ע' 422)¹ ובנו השני ר' חיים וונה תאומים אבדיק ברעמלא [המוכר בספרו סנים מסכירות דף נ' ע"ב]² ובתו אשת ר' שלמה אבדיק פיננשוב ושרה חרש בעמיה ס' יקהל שלמה³.

ור' יעקב, אחי ר' ייסית הבכור, נספר בפראג בשנת תשי"ג [האק. משפחות קיק סראג ע' 367 ע"ב] ואשתו מ' יטל בת ר' אנשיל שולהוף מתה בחדש סבת ת"ע ע' 363 ע"ב ועייש ע' 386 ע"א]. ולהם שני בנים ר' יונה ור' ברוך שולהוף בפראג [גרולה שאול דף כ"ד ודעה קדושים ע' 102]. ואפשר שגם ר' ישראל דוד הנוכר בס' של הח' סראנקל-גרין *Geschichte der Juden in Krem-sier I, 113* הערה 2 הוא מיוצאי הלציהם.

ואחיו ר' יצחק מאיר תאומים פרענקל ישוב מקודם בווינא וכהאמבורג, ומשנת ת"ל ואילך היה אבדיק ואלקווא. סלוצק. פינסק וסרעמסלא. ולו שני בנים האחד ר' יהודה יונה [דיק 101] והשני ר' אהרן תאומים, חותנו של ר' שלמה ב"ר מאיר שהיה בנו של ר' שלמה ב"ר מרדכי אבדיק לאשמשוב וסאמבור. — והנוגע לדבריו היימי היוו ראה משיב כס' לקורות היהודים בלובלין ע' 94 ובס' *Die letzte Ver-treibung* להח' קייסמאנן ע' 80 וע' 224 ובס' דעה קדושים ע' 95 וע' 101 ובס' קריה נשגבת ס' קס"ד. ומן ספרותו לא נודע עד הנה בכירותו, אך כפי הנראה כבר עלה בשנת תס"ב לאור באור החיים, כי כן דבר הוואיווי *Jablonski* מיום 20. Juli 1702 ליתן הורמן ורשוותא לקהל סרעמסלא למנות עליהם רב נטוב בעיניהם באין מוחה בידם [ראה ספרו של *M. Schorr, Zydzki w Przemyślu, Lwów 1903* עמוד 208 ט"מן 130].

ואחיו ר' ישראל תאומים הוא שכתב ההקדמה לס' קיקון דיונה. והח' סראנקל-גרין העתיק בספרו הנ"ל מפנקסאות דח"ק דקרעמור: הריד שמואל סייבל

(1) בנו ר' יוסף תאומים, הנוכר בס' כתנות אור פ' נשא. מיעתא דשמיא פ' יושב, היה אבדיק אוסטראווי ואפסא ואח"כ נתקבל לר"מ ודרשן בפחאג ומשם נקרא בתור ראב"ד לעיר לובלין [לקורות היהודים בלובלין 94, שה"ג חדרש אות י' ס' ס"ח, דיק 109].
(2) ואילו כיון כס' תבנית אות יוסף דף כ"א ע"ד. בנו ר' יצחק יוסף תאומים. אבדיק סלוצק וקראקא, מלא מקום אביו בברעמלא משנת תק"ה עד סוף חשון תקל"ד. — בתו מ' חיה הוחת-אשת ר' צבי חרש אבדיק ובא"ו. — אשתו הראשונה מ' שרת. בת ר' דוד אופנתיים נפטרה בת ח"י שנת ב"ס ג' כ"א אלול תע"ג מאיג"ר. ואשתו השנייה מ' ריוול בת ר' נפתלי חרש מורלש ואחות ר' דוד פרענקל אבדיק ברלין, נשאת אחרי מות בעלה. (ב"ס ג' י"ז סבת חמ"ח) לר' יהושע העשיל ב"ר שאול אבדיק וילנא ונפטרה בברלין כ"ה אייר תקכ"ד [תולדות אנשי ח"י ע' 59].

(3) ובמסערת העתיק הח' בראגן [שם במאמרו הנ"ל] ס' יקהל מ' ש' ח. — וע"ס עדותו של ר"י כ"ץ במאמרו דוד ישרים הנ"ל היו לו לרייפ"ח שתי בנות והבכורה היתה אשת ר' וואל היילפרין אבדיק לוצק. פינסק ואוסטרה. והגליל ונתקבל לאבדיק לכו"ב. ובקבוטויו הלך סתרי לעושינשטיין בעקבותיו לס' אנשי שם למחירש באבער ע' 248, ולא מצאתי סמך לדבריהם!

בית ישראל תאומים מנוע ר' שנחם הויק כיד ניסן ת"ן, ודעתו נוטה שמקום מחצבתו
בפראג. וראה משיב החי קויפמאן בסי הגיל ע' 184 הערה 9.

וראשי ומנהיגי דקהל פרעמסלא נמנו ונמרו לקרא את ר' יחזקיה יהושע
סייבל תאומים לכהן פאר בעדחם במקום אחיו ר' יצחק מאיר, אשר בעורנו עומד
בין החיים שחר את בני הפרנסים שיהיה רייסיט ממלא מקומו וכן צוה לפני מותו
שהוא ולא אחר יושב אחריו על כסא הדינות, אך כאשר רצו לקיים דבריו המת פרצו
ריב ומחלוקת ביניהם ונתעכב דבר בחירת הרב כמה חרשים עד אשר בא מהרי"סיט
לפרעמסלא וקשר מספר מר על מות אחיו, או קבלוהו עליהם לרב ונכתב בספר ביום
א' כיג מנחם חסיג, והוא סבר וקבל לפרוע לניסתו אלמנת אחיו הרב חוב ממון
שנתחייב לו קהל פרעמסלא עבור מה ששילם עבורם, ועוד בשנת תס"ז הודו לו על
חסדו אשר הגדיל לעשות עמהם. אמנם ברבות הימים חלק לבם ועלה במסוכנם
לפניהם שישלכו לו סך חובו עד ר"ח ניסן תע"ד והוא ימחול על שטר רבנות שלו,
שומנו עד כ"ז אלול תע"ז, אבל הפעם קמה הסערה לרממה וכיום ה' כ"ח חשרי
תע"ז קיימו וקבלו עליהם להיות רייסיט אלוף לראשם ומטה מושל בירו והמה יעמרו
הכן בכל מאמצי בהם נגד העומדים עליו הן יהודים והן רבים, וכיום אי שויב מכת
תע"ז הדרשו את המלוכה שאין להוכיז שום קבלת רב ומורה במקומו והזו המשרה
על שבוט עד אשר פרצה אש המחלוקת בשנת תע"ז ויצאו עליו עוררים שאינו דר
אתם בפרעמסלא כ"א יושב ברישא — ויהי ריב בין אנשי הגליל אשר עמרו לימינו
ובין ראשי ומנהיגי הקהל פרעמסלא אשר קבלו עליהם לרב ואכיד את ר' שמואל
ביר טענרל מלכוב שהיה אב"ד סלאנימא — ושיב ומחוחנו רייסיט התרעם עליו
במכתבו ובעד יערסלב ביום ב' כ' חשוון תע"ח קרא לו לעורה את הרבנים דר'
ארצות והמה יצאו לקנא את קנאתו ולא עלתה בידם להשיבו על כנו ולהחזיר העשרה
ליושנה כי שומע לא היה להם). ככל ואז לא נח ולא שקט ובישבו בברעסלא
הרפ"ס ה' תקע שופר, אשר ליקרת מציאותו הנני נוחנו היום לפני קהל הקוראים
ואשר ינלה לעינינו סחוח מעציב לכ, פרעות ומריבות בשערי הקהלות^(*).

(¹) ובכל זאת הלב וחמם בכל הסכמותיו בתוך אב"ד פרעמסלא גם אחרי אשר עקר
דירתו מישב בברעסלא. והוא הסכים ע"ס מאורות נתן בשנת תס"ס וע"ס עיר חומה בשנת
תע"ב וע"ס בריח שלום בשנת תע"ג וע"ס מגל האומר ועל הזוהר בשנת תע"ד וע"ס שליח
בשנת תע"ז וע"ס פועל צדק בשנת ת"ק — ואיש חרמו ר' שמואל סלאנימא יושב שם בפרעמסלא
על כפי החוראה עד שנת תצ"ב כאשר הגיע לגבורות ולא יוכל עוד לצאת ולבא והשר August
Czartoryski נתן צו ביום 1. Oktober 1782 להשיב את כנו ר' יהואל מיכל על כסאו
למלאות מקום אביו והגה נשיאותו עד שנת תקל"א [ראה אודותיו בסי' לוחות זכרון ע' 18
בהערה].

(²) ראה מה שכתב Unger אל Schudt ביום 26. März 1719 למספרם, והמכתב
נרסם במ"ע החדשי 418, MS. 1897.

ואם יש את נפשך לרעת תכונתו הרוחנית של הרייסייה, הכא נא כבוד הכניחה מאטרו פנים מסבירות). אשר בו דרך קצתו כאויב להשיג על דברי מהרים איש בחשובות פנים מאירות סי' ליו [היא דיא תעיה]. וכאשר כים נא יקר מאד במציאות, אמרתי להעתיק מקצת דבריו ותחזינה עינינו ציור רוחני גם מהיכל הספרות בימים ההם, וזיל בך א': מצאתי את עצמי מחויב ברבר להוציא את הרבנים מן הסוככה ולהודיעם כי המכשלה הזאת תחת ירינו על אודי הספרים חדשים מקרוב באו לא שערום אבותינו ומתששמים בתפוצות ישראל ומחכריהם לא הגיעו לכלל טרה זו וגם לא כוונו לזכות את הרבים אלא לעשות מהם קרדום לאכול ולסכב על סתחי נדיבי עם, למימר חוי צורבא מרבנן אנא וספרי וזייני כאן. ואלמלא היו הספרי הללו מגילוי שאין בהם לא שומאה ולא טהרה לא איסור ולא היתר לא חיוב ולא זכות החרשתי. אבל עכשיו רעיה ראינו שבעריה נתמוטט עמודי הדין וההוראה כי אלו בעלי הקדרומות עוסקים ברינים והוראות בספריה, ומעיון סניהן להשיג על גדולי הראשונים והאחרונים זיל אשר הם לנו לעינים, ונגר בעלי השיע זיל אשר הסכימו כל דיני ישראל לילך בעקבותיה מתריסין כנגדם בדברי קטורים ומשויים לרבותא לטועים בדבריהם ובראייתיהם המזויפות והמבולבלות והמשוכשכות או לאותה בושא, והרבני חכמי הדור נדיו כשנותנים לאלו הסכמותיהם מראין להם עלה א' לרונמא ואמשר שהוא מרבני הטיבים שבהם או ששעום מאנשי אחרים ומחלה פני הרבנים נדיו כאמרו אתה שאיני כדאי לחבר חבורים, אכן מה אעשה לנפש בני ביתי דתלו בי מפלי ודחיקא לי שעתא טובא, עיב נא בבקשה תחנו לי הסכמותיכ אולי עי ספר זה אוכל לפרנס אנשי ביתא ואקים בנשאי אסס כי לא יהיה כך אכיון, ועי כך גונבים לב כידמעלת נאוני ורבני חכמי ומופחי הדור בהלקלקות לשונם ולוקחים מהן הסכמותיהם, וזה האיש נותב בספרו כל העולה על דעתו המשוכשכת ומדפיס אותו במבחר המקומות ומספורן ככל המרינוח, והרורות הבאים יראו ספרי הללו ועל החתום באו רבני וגאוני הדור שנתנו עדיהן עליה סן חיו יסמכו על דברי הספרים הללו מאיסור להיתר וכו'. ועוד בראותם בספרים לשון מדברת גדולות על הראשונים ועל האחרונים זיל שטעו ושלא עמדו בשטה זו על נכון וכל דיינא דלא דאין חכי לאו דיינא הוא וניוצא ברברי אלו הבושים כמדקרת חרב ויחשבו כודאי אי לאו דנברי ברבבי הוו הנך מחברים לא מלאם לבם לדבר ברברים כאלה והיו נחבאים אל הכלי. אבל בעריה עכשיו הלוקח הדברי שאלו עניי וחסידי דעת דמות רוחא יתרה הוא דאית בהו, גסות רוח וענינות תרווייהו איתנייהו בהו ואין הדעת סובלתן, עיב ראי להזהיר ולהודיע לרבים שאל יסמכו חיו על ספרי אלו בעלי הקדרומי ושלא להורו מהם.

(1) בשנת תעית ראה אור ומקום הדפוס לא נזכר. וראה משיב באוצה"ס ע' 469 סי' 408 ושם בע' 488 סי' 958, וכפי הנראה ענין השענה כמו ששגת ברואה בקנטוס ר' חיים יונה תאומים ע' 228 סי' 246 וע' 441 סי' 878 וכמו שהעיר ע"ז חת' אשלס במ"ע חרשי

שום דבר, כי המעיין בנקל יעמוד על זיוסם ועל בלבוליהם. ולדוגמא אפרט א' טהבורי שגורסם בשנה זו תעלה באמסטרדם הנקרא בשם פנים מאירות ובסוף אהו לקרוי בו שנים ושלוש לדתות ראיתי בו טעיות הרבה וכו'. ובאופן כזה מוסף והולך בדבריו קנטורין ובלשון אי כבוד לדהות כל דבריו ולכרר טעותו בידים מוכיחות ולהראות, איך עלתה כדורינו שבמלולוי ודקדוקים שאין בהן ממש משחית' הנייר והדיו ומבהילים את השומעים בחנם בדבריהם אשר ידברו נבזה על הראשונים והאחרונים ויל יוחקו בספר מליהי [רף ד' ע"א]. ושם ברף ה' ע"ב כתב: ומה שפסלם בתשובה זו רף מיב ע"ד... והארך כזה, הם דברים ששמעם בהגובר בעברו שם בשנה זו ואמרו כל החודשים וכו'. זה מסורסם במקום שהוא ומה שאינו נכון ומדוקק במלול הזה הוא חוספות שהוסף הוא משלו וכו'. וכהנה וכהנה משנה ומשלה להמיה דברים שנתלכש במליה שאינה שלו כמה שכתב ברף ז' ע"ב בגרון התרגולת שלא נמצא לה לב' ובמפתחות לסי' כיג הכיא בעל פנים מאירות מה שהשמיטו המדפיסים מכפנים וע"ז כי שדבר זה שמע מן הגאון המפורסם אביד דקיק פראג בהיותו בקיק הגובר קורי שהדפיס ספרו ודבר זה כתב הגאון הנ"ל מכמה שנים בתשובה אחת, ומשיכ בסי' י"א [וציל סי' י"ב] בשימת הרמבין. דבר זה שמע מסי' היה מהר"ד ח"י ס' יונה תאומים נר"ד] בהיותו בהגובר כמפורסם שם ליושבי בבה"מ והחכם ההוא הקוסי ע"ד והרא' להם שכן נמצא להדי' להראיה זיל וכו'.

ומהר"ם איש לא אחר להשיב על דבריו בסוף היא מספרו פנים מאירות על ראשון ראשון בשפה ברורה להסיר השגותיו ולהראות שכל דבריו אמת וצדק. אמנם כרי להתחקות על שרש המריכות שעברו ביניהם, הגני להעיר על עסקי המשפט אשר ה' לרי' חיים יונה תאומים אחרי מות אשתו מ' שרה, בתו של ר' דוד אומנהיים, שגמטרה ברמי ימיה וכתה ננינדל יורשת הלך הששי מנהלת אבי אם אמה ר' ליפמן כ"ץ בהגובר (שנפטר בי"ד שבט תע"ד) וקרוביה תבעו את ר' חיים יונה תאומים לרין אודות חלוקת הנכסים²) וכסי הנראה היתה ידו של בעל פנים מאירות

(1) והארך כזה בשמית ח"צ סי' ע"ד, ע"ז—ע"ח ובפליה סי' מ' סק"ג ותמיהני שלא הוכר שיפת רבו מהר"ם איש בזה.

(2) ולא הוזכרו בתור אב שמעון על בנו, ואשר שמעון זה ב' Wolf בס' Bibl. Hebraea ורמשיש ברשימתו CB. שאין זה רייפ"ה, מחבר ס' תקע שופר, ולי נראה שמתחלה עלתה במחשבת לפני רייפ"ה שלא להזכיר שמו על השגות אמנם המדפיסים גילו סתהים, שכן כתבו בסוף המאמר [רף ח' ע"ב]: "המגילת הזאת נמסרה לנו ממעלת חוטר מנוע היום נפע נאמן היה כבוד הרב היה סוהר"י יהושע פיבל תאומי נר"ו אביד דקיק פרעמסלא והגליל יצ"ה אשר הקריב סנתת קנאות מוכרית ארין וכו' הגבורים כבוד חוספ התורה גדולי ישראל נוהי נפש ולהיה עלתה הסכמתו וזונו להדפיסו כעש ברזל ועמרת, להיות להורות למשמרת, יום שתלו בו המאורות ר"ח מנחם ע"תה לסי'— ורע שהמאמר שהעתקתי מרף ז' הוא כהצאי עולה ואפשר שניתוסף ע"י אהר'

(3) ע"י—Kaufmann, MS. 1898, 325²; Wolf, Bibl. Hebr. III, 621 N. 1828b; Gedenkbuch 649⁴.

עם להצדיקם בריבם, ומעתה בין תבין את אשר כתב רי"ס"ת שם ב"רף ו' ע"א: והדברים ידועים אצלינו שקודי שהרסים זה ספרו היה במקום שעבר שם גרון כזה ולסכת הניית ממון העלה דברים אלו על הספר. וקבעום ברפום למלאי חפץ המבוקש ממנו, אבל כל יגיעותיו לריק היו ולהבל כחו כלה כי מי ישמע לו במקו גרולי הסומקים וכ"י. וכן כי לעיל ר"ף ו' ע"ב: אמר הכותב פ"ו הכשילו לדבר דברים הללו כדי שיודע לכל כי משנה שבר שכיר הוא ולסיכך אינו חושש לבשתו ולכבודן של ראשונים ויל... והדור. אתם ראו כמה פריצה סרין עזה כימינו וכ"י. וע"ז השיב מהר"ם איש בקונטרס אחרון שם ר"ף ב' ע"ד ס"י כ"ג: ועל שאר דבריך בגאווה וכוו אשר יצא עתק מפיך אמרתי אשמרה לפי מחסום ואדום לה'... כי מכותלי כתבך ניכר שאתה העד ובעל דין בדין זה ולכך הרע לך אבל אל אלהים הוא יודע ועד שנקי אנכי מכל הדברים כי לחוסי' היחי מהלך לאהבת האמת דין תודתני.

ומהרי"ס"ת האריך ימים ובשנת תס"ד חתם בנו בהסכמתו על ספר יפה מראה עם פירוש כבוד חכמים: חיים יונה בהיה מוהרי" פייבל האנשים נר"י — אמנם מסנאס הח"ק דקהל קראטאשין [MS. 1898, 327] נראה, שבשנת תס"ח כבר נתבקש בישיבה של מעלה והיחה מנוחהו כבוד.

תקע שופר

גדול אדיר וחזק משמיע קול תרועת חרם ושמתות המבוארים בספקים. מן השלמים חכמי הרוד היה הרבנים המוסלמים בעירוף ערת ה' המאושרת רווני קציני מנתיני דיא מולין יצאו. אודות קיק סרעמסלא ואיש הירוע סקיק מלאנעמי במדינת ליטא¹ אשר קבלו אותו לאביד באמורים כוללים ומוספים שלא כהלכתם והעכרת שבועות המורות עד רבים אשר לא נשמע כואח בישראל מיום היוותם לעם ה'. על לא חמס בכפי כאשר עיני כל תחונה חוות קשה באיר לחיי רואיה בקונטרס הליו דבר דבור על אוסני קודמישור וקוטבי ארני האמת. וגם הפערת פיהם לכלי חק במלשינות ועלילות דברים בחין שחוט לשונם לפני הארון הגדול הוואודי יריה ושאר שרי המדינה בהתועדות שלהם בעיר ווישני כמבואר. ולאפרושי מאיסור סן יכשלו בהם הרחוקים והקרובים אל החליל ויהגאלו בודומת הנירוי. נתעוררתי בפועל לכבוד הגורא יתיש לפרסם התנסים מפני הלול השם ויצאתי בגין אבותי הקרושים אשר בארץ המה וליקרא דחיי צאצאיי אחרי כמייב² שלא יאמרו הכריות מעשיו היו מקולקלין בסתר ולמען ידעו דור אחרון ויקמו ויספרו לבניהם כי יש אלהים ושופטים בארץ. ולא אפרט מעשיהם אשר המה בכתובים. ולא אספר בגנותם כי די להקורא אשר יקריע את לבבו בחתיי עצמם ועלובה העיסה שהנחתים מעיר עליה וכו'. דברי המיבב גנחוי גניח וילולי ייליל כבן יוגיה על החמוטטות עסורי התורף חריין והאמית. נצר נתעב הולך שחוח ומפחד המצויקים בשרו נסמר. הוקן זה קנה סגום טעמו וריחו נמר. עצמותיו כמוקד נהרו ועורו כתגור נכמר. יסיו קלו מני אורג סנו כצל הזמר. הצעיר יחזקיה יהושע פייבל בהמחבר קיקיון דיונה החבקימ פ'. והגליל יצאו.

בפצותי מי באתי להתנסל ולהתגולל גלילות ירי כברים אל יחשירני הקורא כי נכחתי גם אני ברסין גחלת האסור בהלואת סך המכואר בכתבים. בכך הנני מן המודיעים. היו שונגעיני אף בקצה אצבע קטנה שלי באיסור כל דרו כי נתחייבתי עים

¹ בונאו על הרב מי שמואל מסלאנים המסכים על מי אלף המגן (ואלקווא תציב 8°)
אבי הרב מי יחיאל מיכל חתן הגנים שמחה הכתן רמאפורש (השוה משיכ כס' לוחות זכרון ע'
18 בחצרה).

² כמותם ירכו בישראל.

תקוני דיא לשלם לגימתי אשת אחי הגאון מהר"ד מאיר ז"ל ששילם עבורם להאדון
ההקף וואפסקי. ועיס מסך היה הרבני י" יציו נכנסתי בעול חוב הנ"ל. וליתר
שאת עין הקורא יתוה וישוטט בכ"י רויס מנהיגי ק"ק הנ"ל שחיו באותו זמן, ואמת
יש לו רגלים:

להיות בעוד בחיים חיותו של אדונינו מ"ז הגאון הגדול מהר"ד מאיר כהגאון
מהר"ד יונה ז"ל שהיה אב"ד דקהלתינו יציו היה מרגלא בסו"י דרי מאיר
שכל מנמתו וחפצו ובקשתו עבור אחיו היה אדונינו מ"ז המאור הגדול כבוד מהר"ד
יהושע מייבל להיות הוא אב"ד ור"ם דקהלתינו במקומו. וגם לפני מותו צוה וביקש
כ"ל שהיה אחיו כבוד הרב היה הנ"ל ממלא מקומו מה קהלתינו יציו ומשום מצוה לקיים
דבר המה, ובפרט כי אלמלא לא בקש כ"ל כ"ל היה כבוד אדונינו מ"ז הרב היה
מהר"ם הנ"ל להורים קרנו להיות מתנשא לכל ראש, נגמרה או בדעתנו במוסכם לקבל
חיבף את כבוד הרב היה מהר"ם הנ"ל לאב"ד ור"ם בקהלתינו יציו והגליל יציו. אך
באשר אתר מיתת הגאון מהר"ם הנ"ל נתעורר איוה שעורוי בהגליל שלנו חרשים מקרוב
באו שקצתם לקחו עצמם לצד אחר לצאת בדבר החרש להפריד בין הדביקים כידוע.
ועי זה נתעקב קבלת הרב היה מ"ז הנ"ל כמה חרשים, עד כי בהורמן שבא כבוד אדונינו
מ"ז הרב המאור הגדול הגאון מהר"ם הנ"ל בעצמו מה קהלתינו ומשום יקרא דחיי ורשכבי
דרש דרש נפלא בהספדא רב' לכבוד אחיו הגאון מהר"ם הנ"ל וחשקה נפשינו בו
ובתורתו וגם ראינו במכתב אגרת הגאון ז"ל לאחיו הרב היה הנ"ל שהוא שני לו
לעלם' ככן הוצאנו מהשבתינו המוכה טכח אל הפועל וקבלנו למיט ולמוכת
קהלתינו יציו את כבוד אדונינו הרב הגאון מהר"ם הנ"ל להיות אב"ד ור"ם בקהלתינו
והגליל בכל האופנים ורוסמות גדולתו המכואר בשטר הרבנות שביד כבוד הרב היה
מ"ז הנ"ל מאתנו הדים. כ"ד האלוים הקצינים רוניס ראשים ומנהיגי דיקי סרעמלא
יום א' כ"ג מנחם תשי"ג למ"ק.

- נאום הק' זכריה מענדיל במהר"ד יצחק ז"ל: משה כהנא ועירא מסלוצק' :
שלמה במהר"ד דניאל יציו: יעקב משה בא"א מהר"ד אברהם זצ"ל מליסא.
ונאו' הק' אלי' לימשיץ מלבוב: ונאו' ישראל במהר"ד יצחק כ"ץ זצ"ל:
ונאו' מתת' בלא"א מהר"ד יצחק סרענער⁽²⁾: ונאו' שמעון יומיל:
ונאו' הצעיר ניסן רמיג: נאום מנחם מענדיל כהר"ד:
ונאו' ניסן בן מהר"ד זאב וואלף זצ"ל:

מה רב טובו וחסדו אשר הסליא והגדיל אתנו כבוד מ"ז הרב המאור הגדול אב"ד ומ"צ
דקהלתינו מ"ז יהושע מייבל נר"ו אף כי אונסא רווי וכגידת הוסני' שחיו

⁽¹⁾ ראה אדוותי קריה נשגבה ס"י רכ"ג.

⁽²⁾ למשפחת "סרענער" יחשב גם תקינן מ' יהודה ליב סרענר מפנימשוב, אתר מראשי
הועד בפולין שהסכימו: או על ס"י זרע אברהם (וולצבאך תמ"ח 4⁰). והקצינן מ' הירש סרענר
בבריסק דלישא (עיר החל"ע ע' 121). ואולי הוא ה"ר מתתיהו החתום על תקנות הועד (ראח, במאסרו
של ה' לעוין ביאהרבוך ח"ה ע' 116).

בעתים הללו ומחמת כן לא יצאנו י"ח לסלק הרווחי' זה זמן רב המגיע לכמו' מן הפך שבעת אלפים זהו' כפי השמ"ח שבה"ה האלוסי' ראשי' מנהיגי' קהלתנו שביר הירב המאויג אב"ד דק"ק לבוב והגליל יציו המושלש ת"י. מכבוד הרב היה הנ"ל ועולה מהם רווחים סך שבעה עשר זהו' לשבוע כמבואר בכתבים וזכותו שביד הרב היה הנ"ל ובכן כהו"י התחייבנו א"ע מחדש בשבועה המורה בפועל ממש בהנחת יד על החמ"ץ ע"ד המקום וע"ד כבוד מ"ז המוסלג כלי ערמה ומרמה וכלי התרה והפרה כלל וע"ד נשיא שבא"י שלא לשנות אף קיצו של יו"ד נגדו ונגד בי"כ. ושעברנו לו ולבי"כ כל זמן משך הלואה הנ"ל ע"ס רווחים הנ"ל קרוסקי דווכחי זבח של האלוף כהר"ד בעצ"ל מ"וכמ"ץ כפי הכתבי' והתחייבו' המבוארין בכתבי' שביד מ"ז ת"ח הנ"ל וגם המעות הירוע רקהלתינו יציו נשחעבר מאתנו לכמו' הנ"ל בכדי שיגבה בשו"ס הרווחי' הנ"ל ולא יועיל לנו שום התנצלות בעולם ולא שום מענות אונס אף חלילה אונס סכנות נפשות ולא שום אונס דשכחי' ודלא שכחי' אף איזה נולדות ח"ו יהי' מה שיהי' כל מה שהס"ה יוכל לדבר והלב לחשוב. וגם נשבענו בפועל הנ"ל שאסור לנו ולבי"כ ליגע יד בכל השעבודי' הנ"ל בתורת הלואה אף לסי שעל א' על יום א' ממש והן בשום ענין בעולם כי כל השעבודים הנ"ל אסרנו עלינו ועל בית כחתיכא דאסורא שלא להנות מהם לצרכי קהלתנו ולא לשום צורך עלינו בעולם כ"י משעבודים לכמו' הנ"ל ועפ"י כתב זה מעשה הקהל דאית ליה קלא כלנו באוהרה בתורם שבועה הנ"ל הן שאנחנו וכ"כ אין רשאין לשעבר לשום אדם בעולם והן' מי שירצה לשכ"ר איזה משועבדי' הנ"ל או להלוות עליהם ע"י איזה תחבולה כאלו הניח מעותיו על קרן הצבי וכחמ"ק ב"ד בכדי שיהיו השעבודי' הנ"ל משועבדי' לכמו' או ליד בנו התורני מוהר"ר ארי' ליב' או ליד איזה בי"כ של כמו' אשר יהי' בידו כ"י וחי' הרב היה הנ"ל ממש. ולא ליד שום אדם בעולם וכל הקווימין שאינם בכ"י וחי' הרב היה הנ"ל או כ"י וחי' בנו היה מוהר"ר ליב הנ"ל לא שרירין. וגם כל העדות על איזה קבלה או מחילה בטל"ן ומבוטל"ן. והסך הכנסות של השעבודים הנ"ל יגיעו ליד כמו' הנ"ל בשו"ס על הרווחים הנ"ל. וגם נשבענו בפועל ממש כאם ח"ו לא נצא י"ח מלקיים השבועה המורה הנ"ל או יסבור תיכף הרב היה דק"ק לבוב אח השמ"ח המושלש ת"י לכבוד מוהר"ב' היה הנ"ל או ליד בי"כ בלי שום התראה בעולם. כי כבר אנחנו מותרין ועומדים מכבוד הרב דק"ק לבוב ושלא לשנות ויוציא מאתנו גוף החוב קרן ורווחים עם כל הנצאות ככל מיני מצדקאות ולא יוחשב לבעור כלל כי כן מסקנו על נפשנו ועל כל בי"כ וכרח"ץ סמורי' לכתב התחייבו' זה כ"י שיוציא ק"ים. כל הנ"ל נשבענו בפועל ממש שבאם ח"ו נעבור מאיזה מרשי' דברים מהנ"ל או אנחנו מסולים לכל החמנות שבעולם וש"ע כד"ן העובר על

(1) ה' ארי' ליב האומים אב"ד דק"ק קרעשוב (דעת קדושים 117, 109, 101) ואבי זקנו של הגאון ר' ברוך פרענקל האומים אב"ד דק"ק לייסניק (כלילת יוסי' ה"א דף ס"ב ע"א בהערות).
(2) צ"ל מוהר"ס.

שבועה חמורה הלילה ולהיות ביד כמזו וביד ביב לראיה עם כל הכתבים הקודמים שכידו, באנו על החתי הנעשה ונכתב ונחתם באסיפה הכיד האלושים רווניו ראשים מנהיגים קיק פרעמסלא יצו היום יום ד' כיג שבט תשי"ן לפיק: ממעות היודוע הניל מחויבין ליתן רק ארבעה מאות והובים והמתור שייך להקלל יצו כיד יום הניל:

יהודא בלאיא כמותריד יצחק כי"ן ר"ן. יצחק כהנא מבריסק דליטא¹.

שמואל הקי ביט משה וציל. היק אליה ליפשיץ מלכוב.

יעקב בן מוהריר אברהם מליסא. מתחיהו בן מוהריר יצחק פרענער וציל.

שמעון וימל: יהושע פלק בהריר צבי כי"ן וציל: מאיר ביט יצחק וציל היה:

אמת הוחסם של האלושים רוונים קצינים מנהיגים הניל. כיד הקטן והצער אשר דמתקרי אנשיל ספרא ודיינא דקיק פרעמסלא יצו²: וליתר שאת ועונו ותעצומות התחייבות של האלושים מנהיגים דשנה אשתקד התחייבו והתקשרו אי ראשי מנהיגי הקהלה דהוא שתא גיב לאשר ולקיים את כל התחייבות העונשין בכל יפי כח המבואר לעיל בלי שום שנוי כל דהו. והנעשה לפנינו לראיה באנו על התחום היום יום הששי כיא אב הסז לפיק.

הקטן אשר דמתקרי אנשיל: מויד דקיק פרעמסלא:

ונאום מרדכי בהרירא שמש דקיק פרעמסלא.

ע"ד הכתב מפורש בכ"י וח"י של אדונינו מ"ו הרב המאהיג המסולג כבוד מוהריר יחזקי' ימ"ת בהגאון מ' יונה אביד ומיצ דקהלתינו והגליל יצו ושם נאמר באם שבריה ניסן תעירל נמלק להרב היה אה כל סך חובו קרן ורווחים אוי מחל הרב המאהיג על שטר רכנות שלו שיש לו עד כז אלול תעירל ויהי דינו כאלו נשלם ומנו בריח אלול תעירל. בכן כהיום אנתנו אלושים מנהיגי הקהלה בהתאספו יחד באסיפה שליטה כשלחן מלא ענינו ואמרנו בהסכמה א' כלנו כא' בלב א' שהכתב שובר הוא בשל ומבוטל לענין זה שאף אם נמלק להרב היה הניל את הסך חובו הניל קרן ורווחיו עד מ"א אפי"כ כבודו בטקומו מונח ועומד כפי שטר הרכנות שלו עדי כז אלול תעיו בכל תוקף ועונו ותעצומות ויותרת הכבוד לכמז הניל בלי שום שנוי כל דהוא אף קיצו של יוד. גם קבלנו עלינו ועל הבאים אחרינו בקהלתינו שכל משך שטר הרכנות שלו עד כז אלול תעירל הלילה תולין הוא לנו ולבאי בקהלתינו להזכיר שום קבלות רב ומורה לקהלתינו והגליל יצו שיהי אביד אחר כלת משך ומנו הניל, כי ארבעה אנתנו והבאים אחרינו בקהלתינו מחויבים להגדיל כבוד מ"ו הניל ולא לגרוע חיו. ובאם שכמזי הניל יקובל לאיזה קהלה אחרת או שיעלה לאי או שיעקר דירתו מכאן אוי הלילה לנו ולהבאים אחרינו בקהלתינו להזכיר שום

¹ ראה קריה נשגבה סימן קכ"ב.

² הוא המחבר מ' שמנה לחנו (דעמי הס"א 8^ו), ראה אדונינו ב"ש של חתי פריידענשחאל Aus der Heimath Mendelssohns ע' 171.

קבלות רב ומורה לקהלתו והגליל עד שנמלק מקורם את כל סך חובו של כמיו קרן ורווחים עד פ"א. גם עיר הפונקט המכואר בכ"י וח"י של אדונינו מ"ז שהיה קיבל על עצמו להביא ווגתו הרבנית לקהלתו יצ"ו. בכ"ן אף שלא באחה עד הנה ואף מהיום והלאה. אם לא חבא ווגתו הרבנית לקהלתו אין בזה קסידא ולא יוגרע מחמת זה כח יפה של כבוד מ"ז הרב הנ"ל בשום גריעוהא בעולם. כל הנ"ל קבלנו עלינו ועל הבאים אחרינו בקהלתנו כאלה ובשבועה ע"ד המקום וע"ד כמ"ז הנ"ל וע"ד הנשיא שבא"י שאין לנו שום התרה והפרה כלל בעולם. שיאושר ויקיים כל פרטי אופניי המכוארים לעיל וכל יפול דבר ארצה וכל הנ"ל נעשה בכיטול המודעאוי כ"י כדרך שמבטלים בגשי נשים ובכרת"ן למוכ"ז לכבוד הרב ה"ה הנ"ל. הכ"ד האלוסי ראשים רוניס קציני מנהיגים והאלופים השייכים לאסיפת כ"א אנשים יצ"ו. הגגמר ונעשה באסיפה שלימה בש"מ⁽¹⁾ היום יום א' מ"ב טבת הע"ג ל"ס"ק. סקי פרעמסלא. גם הבטחנו נאמנה כאשר יבוא כבוד ה"ה לקהלתו ותאספו אליו שני כתות רייניס דקהלתו יצ"ו. ומצורף להם איוה ראשים מנהיגי קהלתו לעשות סדר נכון בנדון המשפטים בין איש לרעהו להעמיד משפט הרת על תילה כ"ד יום הנ"ל:

יהודא ב"מ יצחק כ"ץ ר"ן: נתן ב"מ מענדל זצ"ל:
 הקטן משה ב"מ יעקב זצ"ל: יששכר בער ב"מ מרדכי כ"ץ:
 אשר בהרב הגדול מ' אהרן זצ"ל היה: נאוי הק' זכריה מענדל:
 הק' מרדכי ב"מ זכריה מענדל: הק' שואל ב"מ יצחק הלוי וואלש זצ"ל:
 יהודא ליב ב"מ שמואל זצ"ל: ניסן ב"מ ולמן זצ"ל:
 מאיר בן מוהר"ר יצחק זצ"ל: הק' אליה לישיין מלכוב:
 הק' משה יצחק ב"מ יהודא ליב זצ"ל: ניסן ב"מ וואלף זצ"ל:
 יואל בהגאון מוה"רם גינצבורג: צבי ב"מ אהרן זצ"ל: אהרן ב"מ נתן ז"ל:
 נתן ב"מ שבתי זצ"ל: צבי הירש ב"מ מרדכי זצ"ל:

אמת חותמם של האלוסי רוני קציני מנהיגי בצירוף האלוסי יחדי סגולה השייכים לאסיפת כ"א אנשים יצ"ו היום יום הנ"ל ולראיה חתמתי הצעיר ישראל בהרב מוהר"ר אשר אנשיל הל ריינא וספרא דקי פרעמסלא יצ"ו:

בדיוות שעין בעין ראחה עינינו וגלוי הוא ומפורסם לכל ערת בני ישראל גורל יקר הסאת גדולת כבוד אדונינו מ"ז הרב ה"ה המוסלג נ"י מ"ה ע"ה בשנת מוהר"ר יהושע פייבל אב"ד דקי פרעמסלא והגליל אשר מעשיו נוראות תהלות בכל השבתות ומעלות וכלם עונים ואומרים ומספרים כבודו בפרטות וכללות בחכמה ותורה וכיבוש ובריעה מושללת על אדני סו וארני שכליות וכלם שומעים וצייחיים לקול דברו אשר מ"ו ממלל רבכ"ן ומ"ל⁽²⁾ לשבח בקרני חוד אשר בו כלולות הם

(1) בשלחן מלא.

(2) וסת לנו.

מפורסמים בכל עולם מעשיו ישרות וסלולות וכיחוד הוא עומד בסרף ומשמרת לטובת הקהל יהודים וקהלות נגד העוברים עליהם לכלות. אוור הלציו לקראת ורודיהם להצילם במקהלות. גלל כן אמרנו וענינו כלנו כא' בדיעה ושפה א' ודברים אחרים להודות ליי אחר שובינו לקבל שמע אור גדול וזוהר יקר מכבוד אדונינו מ'ז המוסלג מוהרר יס'ת נר'ו ולהיות אורו לא יחסר מאתנו ויזרח וינחר לנו את הדרך אשר נעלה בה ואת המעשה אשר נעשה. קבלנו אותו לרב ומיץ ואכיד לכלל הגליל שלנו קהלות ויחידים (ומאמברציונע¹) לכל הכבוד והתנשאות של הרב הגליל ומטה מושלים כמאו ומקדם לכל הכנסות השייכים להרב הגליל אשר יסרום ותקנום רבני הגליל יצו ביהר שאת ועו על משך ששה שנים מהיום. גם לזה נענו לו ראשינו באם שעים' דבר הנמנע הן סבי'ה או שאר מניעה שיהי' בלח' אנש'י שהרב היה הגיל ידור בקי' ס' או אנהנו נותנים ירינו ואצבעותינו שידור בכל קהלות הגליל שלנו. בכים אשר יוכשר בעיניו. כלי שום מודה ומעכב וצמצוף סה בעולם וכל הכבוד והתנשאות ומטה מושל של הרב הגליל לא יוגרע מחמת זה שאינו דר בקי' פרעמסלא. ואנהנו נותנים ירינו ואצבעותינו לכבוד אדונינו מ'ז מוהרר ס' לעמוד בגבורות ישע נגד העוברים עליו הן יחידים והן רבים בכל מאמצי כחינו בגופנו ומטנינו שלא יגיע לו שום חקלה וקלון משום אדם ויקי' בכבוד תפארתו וגדולתו הוא גדולתו ורוממותו על כן ראוי ונכון מאת אלקים לאזור הלציו נגד העוברים ולאמץ ורעותו וחי' יהי' בעורתו ולהיות ביד הרב היה המוסל' לראי' מהימנא כאנו על החתום היום יום ה' כיה תשרי תעיג לסיק: כיד האלופים ראשי מנהיגי הגליל יצו לסדר את המאור הגדול לממשלת היום סקי' וערסלאב יצו:

נאום יוסף בי'ם מרדכי כ"ץ. נאו' מרדכי בי'ם אברהם זיל.
 ונאו' אברהם במיה צבי הירש זיל. ונאו' אליעזר בי'ם ליב זיל מלובלין.²
 ונאו' צבי הירש במהרר' ברוך זיל. ונאו' מאיר בהישיש מ' דור איגרא.
 ונאו' ארי' ליב בי'ם משה איגרא. ונאו' ארי' ליב בי'ם נתן מבעלוא.
 ונאו' מענדל בי'ם הנחום זיל. ונאו' יהודא ליב בי'ם שמואל בי'ץ זצ"ל.

הרב היה מוהרר יס'ת בהגאון ס' יונה אבדיק פרעמסלא והגליל הציע רכרוי לפנינו באשר שיש לו שטר רבנות בו עי' פעולות לא צודקות של אנשי קי' ס' כפי הגביות ביה שביר הרב היה הניל נעשה לודים במיסק ווישניע³) שקי' ס' רשאין לקבל רב אחר לעצמם תוך זמן הניל. והרב היה הניל הראה לפנינו זכיות בחיי קי' הניל שאף בכלות הזמן הניל אינם רשאים לקבל שום רב אחר עד שיסלקו לו קרן וזווחים עד ס'א המגיע לו ועיו נשבע[ו] במיעל עריר ושאר'י חומרי' כמבואר

¹ גליל Sambor.

² ראה קריה נשגבה ס' ל.

³ Sadowa Wisznia, Bezhptm. Mosciska, Galizien

שם באריכות, וגם שארי העברות דרכם עליו לסיד שאינו יכול לדור עמהם ככפייה אחת ומה גם שהרב היה הגיל השיג הזמנה מהנגיד הקצין הסיה דריא שיצייד¹ עמו על כל המעשים הנעשים, כמבואר באריכות, ובאשר שאין לנו שום דגנוד תרעומות על הרב היה הגיל כי כל דרכיו מתוקני לפנינו כתמים וכמישור הלך אתנו אותה האם, ושונא בצע ואינו מטיל איע בגודא רבא על הציבור בכן אנחנו מחויקים השמר רבנות שיש להרב הגיל מאחנו האלוסיס ראשי מנהיגי הגליל להיות ככחו או כחו עתה בכל התנשאות הכבוד המבואר בזכותיו, עד אחר שיקוב הדין ההר ביניהם וחלילה לנו לנגוע בכבודו הרמה בשום מניעת כבוד עד אחר המשפט כי כשר הדבר ונכון לעשותו, כיך האלוסיס הקצינים מנהיגי הגליל יציג המתוועדים מה עיר קאנטישיגע² כיום שנכמל בו כי טוב ביך סיון תעיוין לסיק:

נאום מאיר בחישיש מ' דוד איגרא

הק' אריה ליב ביים משה איגרא: דוד ביים ברוך נרו

ברוך ביים יהואל נרו. הק' יוסף ביים צבי הירש הורוויץ

יעקב קאסיל ביים מאיר סגיל. גם אנני בעהיה מנחם מענדיל מסאנציגע:

בהתאסף יחד ראשי שבטי ישראל היה המנהיגי יחיד גולה הגליל פרעסמלא ענו כלם כאחד באשר שראו מפעלות תמימות וכשרון מעשיו וטדות תרומיות של הרב היה מותריר יפית גרין לאשר שתנהג בכשרות ואהוב משפט ואמת ושונא בצע כמפורסם, בכן המה מחויקים בכחב הנוי מעיל עוד על ששה שנים השמר רבנות ביתר שאת ותעצומות בכל האופני המבוארים היותר מועילי ולעת הצורך יכתב באריכות:

נעשה בכנוסיה ובכנוסיה גדולה יום ו' י"ב תשרי תע"ל. ולראי חתמנו מה

שנעשה לפנינו. הק' יעקב אשכנזי חרם קיק יערמלב.

ונאוי בנימין בינוש מבריסק דליטא: וליתר חווק תוקף ועוז ולראי מהימנא

באנו בעצמינו על החתום. נאוי יוסף ביים מרדכי כייץ. יהודא ליב סגיל מקראקא³.

יהושע העשיל מבריסק דליטא. יהושע במיה ישראל משעברשין. חיים כמותר

מתתיה זיל. אריה ליב מבעלזא. יהואל מיכל סגל מיערמלב: גם אנחנו באנו על החתום

יהודא ירל בהרב הגדול יציו.

שמואל הק' ביים שמעון וואלף זציל מלוענסק:

ברבר שתבעו אלומי מנהיגי דקיק פרעסמלא את כבוד הרב המאיהג המוסלג אביד

ומיין דקהלתם מחמת שאינו דר בקהלכם. והרב היה הגיל השיב שמורא

עולה על ראשו מבעלי תובות ושארי העברי דרכם עליו, בכן מסקנו הכרירה לכבוד

¹ שיצית דינא.

² Kanczuga, Bezirkshauptmannschaft Lancut, Galizien

³ ראה לוחות זכרון ע' 29.

הרב היה הנ"ל באם שירצה לדור בקקים עם ביב אף בלא אשתו או מחויבים קנינו מנהיגי קיק פרמסלא להשיג כתב מטימיק ווישניע ומן הארון הגדול הואוודי⁽¹⁾ יריה ומן הגראד⁽²⁾. באוסן היותר מועיל שישב בקיק פרמסלא השקט ושאגן שלא יאונה לו שום נזק צדוות וטרדות משום בעיה וכרי בעולם. וכל מסידי דהרב עליו ידירו הרר לשלם ער ס'א ועל זה ישלשו שמיח בחי' מנהיגי יחודי ביד שלישי נאמן ומסוים וגם ישבעו המנהיגים ויחודי בשבועה המורה מה במקום הוועד על כל הנ"ל. וכשירוד הרב הנ"ל בקיק הנ"ל יהי משך הרבנות שלו ער תשרי תס'ח לס'ק. וכאם שלא ירצה לדור בקיק הנ"ל או מחויבים המנהיגי הנ"ל לסלק במוסנים דוקא בלי שום דחוי סך ארבעה אלפים והובי ס'י ליר מוצא כתב בחי' מנהיגי הקהלה יציו ויכתב קבלה על הקרן סך דיא והובי ס'י ואם לא יקיימו אלופי מנהיגי קיק הנ"ל נגיל אוי אינו מחויב הרב היה לדור עמהם בקיק הנ"ל ורשות לו לדור בהגליל פרעמסלי ושם ישמש ככתר רבנות שלו בכל חוקף וענו כאלו ישב בקהלה רק יצרף אליו למשפטים איוה מנהיגי הקהלה. דהיינו מחויב התובע להודיע מנהיגי קיק הנ"ל שיש לו דויד למני הרב בהגליל וכיך שלו דוקא. וכל הכתבים הקודמים וססקים שביד מוציא שמיח הנ"ל בחי' מנהיגי קיק הנ"ל הם בחוקסם וגבורתם כשלא יקיימו אחד משחים הנ"ל: כל הנ"ל יצא מאתנו לחסדיג ובכל עז ותעצומות בלי שום שינוי כל דרו ובחשלוטי הוצאות והיוקות:

כ"ד האלוים רוונים קצינים מנהיגים בצירוף המאוהיג הגאונים דדיא יציו בוועד קדש. היום יום ה' ב' חשון תע"חל סקיק יערמלב. הקי אברהם כהנא מקראקא מבורר סקיק לכוב והגליל יציו⁽³⁾: נסחלי הכהן. הקי יתורא ליב החונה בקיק קראקא יציו.

הקי יעקב הח' בקיק סוונג והגליל יציו: הצעיר מאיר מלובלין חויק אפמא⁽⁴⁾: הצעיר שמואל מרגליות מגי הלם: הקי יצחק אייויק הח' בקיק מרניגראד: נאום יעקב אברהם מואלקווי ס'ח דדיא יציו⁽⁵⁾.

נאו' משה במהריר שלי' הלוי מקראקא⁽⁶⁾. הקי שמעון יאליש מקראקא: הצעיר יצחק כהגאון ס'י מסוונ. נאו' אברהם הקי ר' איסרלש מלובלין. הקי שמעון ברי יוסף נוה' מלובלין. הצעיר אברהם במהרירי' מאוסמרא⁽⁷⁾. נאו' זאב וואלף מגיל

⁽¹⁾ Woiewoda-Statthalter im ehem. Königr. Polen

⁽²⁾ Naród

⁽³⁾ לריז ע' 65.

⁽⁴⁾ שם ע' 91.

⁽⁵⁾ ראה קריה נשגבת ס'י קמ"ח.

⁽⁶⁾ השוח משייב כס' של הח' קויסמאן Urkundliches ע' 141 ולריז ע' 81.

⁽⁷⁾ ראה מכתבי בקרת ע' 29.

לנהא מטארני¹). יצחק המכוני אייויק בהגמעזו מקאליש². צבי הירש קרעמניצער מג' העלמא. שלמה במוהרריש מטרינגיאד. שלמה כמי משה האביר מרישא³: הרב היה מויה מייבל לקח הברירה לעצמו לרור בסרעמסלא עמי אוסנים הנוכרים בנייד הרבוק. ולראי' חתמנו:

הקי אברהם כהנא מבורר סקיך לבוב והגליל. נפתלי הכהן:
הקי יעקב החוי בקיך סוזנן והגליל יצוי. הקי מאיר סלובלין:
שמואל טרגליות. הקי אייויק חוי בקיך טארניגראד:
התראה למנהיגי דקיך פרעמסלא.

לאהוי' האלוסי' מנהיגי קיך פרעמסלא יצוי. הנני מתרה בהם על אודות הפסק שבניי לבנים מרווני דיא יצוי בצירוף המהיג הרבנים דריא יצוי ושם נאמר שהברירה בירי להחויק ברבנות דקהלתם באוסניי המבוארים שם. ככן הנני מתרה בהם שיקיימו האוסנים הנוכרים שם. ואני הנני מוכן ומוזמן ליסע לקהלתם ולהחויק ברבנות הניל כפי הפסיד שבירי. ומה לי להאריך בהתראות כפולות ודי בזה. כדי יום ג' יוד מרחשון תעחיל. הצעיר יחזקי' יס'ת החכקי' ס' והגליל יצוי:

כתבנית התראה זו מסרנו לידי האלוסי' מנהיגי' הניל ולראי' חתמנו יום הניל שמעון שמש דסהווע מבראד. ונאו' אברהם שמש דריא וגליל לבוב יצוי:
פסק אחרון מהמהיג רבני דיא בוועד יערסלב.

ע"ד שחבט כבוד הרב המהיג מוהרריי' יס'ת אביר וריס דקיך פרעמסלא והגליל יצוי אח האלוסי' ויהודים דקיך פרעמסלא מחמת הפסיד שבירו מכבוד האלוסי' רוניס קצינים בצירוף הגאונים דריא יצוי הנכהב ונחתם ביום ה' ב' חשון תעחית ושם נאמר באריכות שהברירה ביד כבוד הרב היה הניל להיות אצלם להשתמש בכסא דמוקרא הרבנות דקיך הניל והגליל עד תשרי תסיה לסיך באוסנים המבוארים שמה באריכות. והם סרכו ולא רצו לקיים האוסנים הניל המבוארים שם וגומי בשפת יתר והפערת סיהם ושאר העברת דרכם על הרב היה הניל ודאי כאם שהרב היה הניל רצה לירד לעמק ירושפט עמהם היינו מפלשים אחריהם כמדת הדין. אך שהרב היה נפשית לשלמא נקיט ולא רצה למתוח אותם על עמוד הדין מכמה פעמים נכונים. ככן זאת אשר יצא מאתנו שהפסק הניל שביר הרב היה הניל הוא בתוקפו וגבורתו לכל יסול דבר ארצה והרב היה הניל בחר לעצמו הברירה למנינו להשתמש בכח הרבנות הניל באוסנים המבוארים שם ולא יועיל שום עד או עדים או שום ברה בעולם שמחל להם איוה מחילה בנידון הניל כי אם דוקא בכ"י וחיי הרב היה

¹ ראה בכורים שנת ב' ע' IX.

² השוה קריה נשגבה מי קס"ב.

³ על ארות היר' משה עיי' בס' לוי' ע' 97.

הניל ומקים בחיי סוסר דווקנא כאשר יש בידו מכיר דקק פרעסמלא שנכרו
ברבים בניל.

ומערתה באם שיעבירו האלוים ויחידים הניל את הדרך נגר הרב היה ונגר המסיד
שכירו. להתהסך בתחבולות בעשיג או להטרידו בשום טרדה בעולם עיי
השררה יריה יהיו נלכדים במצורת החרמות ושמתות. וכל רב ומיץ אשר ישא לשוא
נמשו להתחוק ברבנות הניל או שיעשה איזה פעולה לא צודקת לגרום לכבוד הרב
היה הניל איזה מחיתות כבוד אף חצי נזק צרורות בעניני הרבנות הניל הרי מותרם
כמוהם וכל הוצאות והויקות ושטיח וחוב סמון שכיר הנגיד הרוסא מוסחה נרו
ושכיר הרב המאהיג מוהררים הניל הכל מיד הרב היה הניל יבוקש. וולת שלא
יקבלו ולא יצורסן מנהיגים ויחידים קיץ הניל לשום דבר שבקרושה הן לישיבת
ארצות והן לשמאות ושום א' סכני הגליל הלילה להם לעמוד על הזמנתם בשום
ענין בעולם וגם מ' התקשרות בשבועות חמרות שכיר כבוד הרב היה הניל גיכ לא
רצה הרב הניל לשמוט עמהם נעת מחמת טעמים הכמוסים. ענים התקשרות הקורסים
ומסקי שכיר הרב מוהררים הניל הם בתוקסם וחוקתם ולא יוגרע כחם מחמת מה שלא
רצה הרב לשמוט עמהם נעת. וגם חוקף גיורחינו על הסופר דדיא יציו שיתקק
הססק הניל במנסק דיא יציו כדי שיהא גלוי לכל העמים ומעשה ביד הגדול כוח
קלא אית לי' כדי שיהי' למשמרת לדורות לכמות עינים לכל. עיני השומעים ורשות
ביד הרב היה הניל להכריז הססק הניל בכל בתי כנסיות ויקיים בכל חוקף ועוו
וחרמות ושמתות ובקנס עצום לסריש וולת שיע' המבוארים בהססקי הקורסים וכל
הרבנים המוסלגים שככל עיר ועיר ופלך ופלך בצירוף המנהיגים חוקף גיורחינו.
וביחוד כל קהלות ויחידים דהגליל הניל. שיעטרו לימין צדקו של הרב היה הניל
באם שיעבירו עוד הדרך המלך סלכו של עולם נגרו. וכל הכתבי הסותריי לכתב זה
הכל למגים² יוחשב ובטילים נחרם הנשכר שאין בו משש. ויקיים בכל חוקף ועוו:
כיד המאהיג הרבנים היושבים כסאות למשפט ונבחרו משלחן מלא בנידון הניל.
היום יום. בי' כ' חשוון תעחיל בוועד קרש סקי יערסלב יציו:

הקי' אברהם כהנא מקראקא מבורר סקי לזכו והגליל יציו: נסתלי הכתן.
הקי' יהודא ליב חו' בקי קראקא וגליל: הקי' יעקב החו' בקי סונון והגליל יציו;
הקי' מאיר מלובלין חו' קי אסמא: הקי' שמואל מרגליות מגליל העלם:
יצחק אייזק חו' בקי טארניגראד.

אף שהרב המאהיג הוא בעל דורתי לאמושי גברא ולחוק החרם באתי על החתו'
גיכ שמואל הקי' מלארמר החו' בקי קרעמניץ והגליל יציו:

¹ לפי דיני שמים וולת שאר ענישין.

² למגלת סתרים.

עפ"י ציווי כתב בחיי רוזנים קציני מנהיגי ארצות יצ"ו שהפסק הניל יובא לרף שהוא בחוקמו. הובא לרף כניל. ולראיה חתמתי הק' יוסף ספרא דמתא קיק לובלין ודריא יצ"ו:

העתק מפנקס ארצות יצ"ו.

באם שהקהל ידחו את האביר מלהחזיקו עוד לאביר והאביר יאמר שיש לו דויד נגד הקהל, או אמור להקהל לקבל רב אחר בשום ענין בעולם ולא להתוועד יחד לסקה בענין קבלות רב אחר עד שהרין יקוב ההר תחלה בין האביר ובין הקהל יצ"ו. ובאם יעברו הקהל יצ"ו ויקבלו רב אחר קודם למשפט או יהיו מוחרמי בשתי עולמו' ואם יבא הרב אליהם עם קבלה אמורה, או יחול עליו נדוי ושמתא דרבנן וכל העונשים הכתובים בסנקסאוי. הועתק מגוף פנקס הארצות דריא יצ"ו.
הק' יוסף ספרא דמתא קיק לובלין ודריא יצ"ו:

שלו' אהו' שיב ומחוי הביבי היה המו' מוהרר שמואל נרו יאיר.

לא אאריך בגיומי' ושפת יתר ואחסוס בלשון קצרה דברים המכווני לבל לנמות ימין ושמואל מדרך המלך מלכו של עולם. צר לי צר שנלכד מעכ"ח במצודת אנשי בליעל כלי המס יריהם מלאו. ועיניו כעין הברזל תחונה מישרים העתקות מגוף הסקים הנומעיל וישמר שלא ילכד ברשתות התרמות ושמתו הנכתבים עפי האמת והיושר ואל יסתרו המפורסם משה ר' יחיאל'ש כי היא לא תצלח במערכת האלהיים והשמיים וכמה תקיפין תמחי על שני הרבנים שיב היה הרב המוסל' ריס דיק לבוב וכבוד הרב מוהרר חיים שלא הודיעו לרויס מעכ"ח הנשחחו לכתי לרו' מעכ"ח את כל ונכחח וחלילה תולין הוא לשנות אף קוצו של יוד של הסק' הניל ואם לאו אני אעשה המוטל עלי להתנהג כפי הסקים הניל ובאתי לעוררו להיות לשוטפות כמו לזכרון בין עיניו המבואר בהלכות כבוד ת"ח שרשאי לנדות על כבודו. ומכיש באסור כולל ואסור מוסף שרוצים להחמיא נפש נקי וצדיק כיב וכפרט שבייב העבר נכרו ברבים במוטבי. ומחמת אימות השררות וגיומי' של הקרתי חיבת' איני מתירא כי מבואר בסק' שהם מחויבין להשיג כתב מסימיק ווישניע ומן הוואיוורי ירה וטן הנראד.

אלא החכם עיניו בראשו שלא יסור ממנו של יושר לקנות בהם עבירות המורות על שעה קלה כי החוב קרן ורווחים עולה לסך כיב אלפים מסריציים עריצים בשבועות המורות אשר ירא' בכתב וגופי פולש. ע"כ הנני מתרח בן הלא אנשים אחים אנחנו שלא יויו זיו כל שהוא מכל הסקים כי יתחרט באחרונה ויהי ללעג ולבשה וימבע ברוק של אנשי אמת. ואם יש להם איזה כתבי נגדי הלא יקרא כ"ח שלא יועיל שום עדים איל בבי' וחי' ממש וידקיק כ"ח היטיב כהסקים ויראה שהם דברים כנים ואמתי' מיוסדים על אדני אמת. וודאי גם הנגיד החכם השלם הרוסא מוסחה נרו') יכתוב אליו דברים נכוחי' וישרים בנו והבחרה

(1) ראה XX, 282; Revue, 1903, 356; MS. 1898, 561.

המשנית ובחרת בחיים כתיב. ואם דעת קונו יש בו נחראה יחד פאים ויראה דברי אמת וצדק וכבר הכינתי הכנה רבה תשובה מחודרת כזה הענין על העברת שבועה ולהעלותה ברסום למען יהי למשמרת לדורות עולם. כיד שיב הצעיר חוקי יפית החבקיב פי והגליל יציו:

בפנינו ביד חים בא הנעלה כי צבי הירש בהריר יוסף וכי אהרן במי שלמה סגיל והגידו לפנינו כתיב כעאליוע¹) וייל כתבנית החראה זו האבין מיר מוסר גועוין להרב מוהרר שמואל טקיק לבוב מן הרב היה מוהריים והשיב בוהיל חלילה דו וייל בלי ידיעת הרב היה מוהרים וואש טאן בין דער ביזיר מענש גיט. אריין צו סארן לקיק פרעמסלא בלתי ידיעת הרב מוהרר'ס הגיל רק ווער מיך פאר זעהן מיט אים עכיל: כל הגיל הוגבה כרת וכחלכה שלא בפני הצדדים. כיד דיניי מתא בצירוף הרב המאהיג אביד ומיץ יציו. הקי יעקב אשכנזי הוי' קיק יערסלב יציו.

ונאוי מרדכי מעירסלב. ונאוי הקי מרדכי ספרא דקיק יערסלב:

שלו' למר ולחרותו. אין חקר לחבונתו. ורע קרש מחצבתו הרב היה המוי' פי שמואל יציו אביד ומיץ דקיק סלאנים.

הנה קול שאון מעיר. ואכן תועק מקיר. והיום קובל על מעכית הרב המאהיג המוסלג ניי עיה מוהריר יפית אביד דקיק פרעמסלא והגליל יציו עיר גדול העברת דרך המלך מלכו של עולם מהרבנות דקיק פרעמסלא שהמציא אי'ע להלכר במצורות החרמות והשמטות הסבוארי' בספק המאהיג הרבנים דריא יציו הנכתב והנתחם ביום כי' חשון תעחיל כאשר עיניו יחוו מישרים העתקות מגוף הפסקי' עם התראות דמעיל. שומו שמים על זאת כי לא נשמע ולא נראה כזאת בישראל לדרוף בכל נח אחר בולמוס תאות המושל באיסור גדול כזה וביחוד נגד בר אבהן ובר אוריון וחמים במעשיו אשר חכמה וזקנה יש כאן. גם הנגיד הקצין חכם השלם מוהרריח רופא נרו מעורר דיני דינים פ מעותיו כפי השמרות שבידו כמבואר בפסיד הווא. ומי יוכל לאמוס אונו משמוע ועקחם כי רבה היא בדבר אמת ויושר במקום הלול השם הגדול כמפורסם בכן אחת דתו שנלכד במצורות העונשים המפורשים בספק המאהיג רבנים הגיל ומי יבוא אחר המלך מלכי רבנן לשנות שינוי כל דתו מכל הדברים הנאמרים באמת וחומר העונשים ומי יוכל לדנו לכף זכות. ומצאתי אי' מחויב בדבר לאפרושי מאיסורא ואיני כמוסף על דברי חכמים וגוירתם הגיל כי אם לחוק דבריהם ככל תוקף ועוז. ורשות להרב היה מוהרר'י יפת ולהנגיד הקצין הרופא הגיל לעשות ככל משפט הכתוב בפסיד הגיל ולסרסם החרם בכל כתי כנסיות שבכל תפוצות דריא יציו אף עיי עצמם ושליחם כמותם ועל המוחה ומעכב יחולו כל העונשין הכתובים בפסיד הווא וגוירתו בתוקף אומץ כח ועוז ותעצומות יד החקיקה ומטח

¹ בתורה עדות בעונש אם לא יגיד ונשא עונו.

מושלם דריא יציו והמאהיג הרבני דריא יציו לתוהו על כל הגיל. והחכם עיניו בראשו ויבין אחיות דבר מראשיתו כי היא לא תצלת. כיד לאהבת האמת ולתרחיק איסור כולל ואיסור מוסף וחלילה לשנות. כיד הנגיד והקצין אביר הרועי סיה דריא יציו: יום א' ויד אדר שני תעלה סקיק לובלין יציו.

נאו' אברהם הקי בלאיא הרב הגדול מ' ישראל איסרל וציל סיה דריא יציו).

ש'לומיכם ישגא לתרא היה האלוסי ראשי מנהיגי הקהלות דגליל פריעמסלא בצירוף מנהיגי יחיד סגולה דהגליל הגיל עם האלוסי מנהיגי יחיד סגולה דאינקום סאמברציונע⁽¹⁾ ובראשם הרבנים מוסלגים דקהלות הגליל הגיל יציו. סה נדע אשר לא תדעון סכית את תוקף הססקים אמיצי כח וחוקני כראי סוצקים שביד הרב היה מוהרריים אכיד דקקים והגליל יציו סהמאהיג הגאונים הרבנים דריא יציו הנכתב ונתחם יום כ' ד' חשון העבר בגרון הרבנות דקיק הגיל כאשר לנגרם יישירו עסקי ההעתקות והתראות סגוף הוכיות של הרב היה שהועתקו במעיל אשר כל השומע הצילנה שתי אוניו. ככן תוקף גורתי בתוקף אוסי כח ויד החקופה וטתה מושל של רוני דיא יציו שתוהו בססיד ההוא סהמאהיג נגחיל איש לבלתי לשנות מכל הססיד ההוא אסילו כקוצו של ויד לבל יפול דבר ארצה ותעמדו בעורתו לכל סה שייצטרך והכותב מוזה בסקום שיש סריון כיס. ואין בכלל אלא סה שבסרס אשר כבר נטרם כרמו של כבוד הרב היה הגיל כסי הנחכים שבידו שראינו שהועתקו במעיל כאשר התחייבתם איע לעמוד בעורתו כגוסכם ובסמונכם כספורש באריכות. עיי תחושו לעצמיכם. וכן תבין אשר לפניכם וחלילה לסור יסין ושטאל מכל דברי הססיד ההוא סן המאהיג רבנים דריא יציו בעונשים הרמות ושמתות על כל העובר אחת מכל פרטי אופנים המפורשים בססיד ההוא לכל תלכוו כסצורות העונשים והננסו תחתם לשלם כל החובי ותשלומי הוצאות והויקות של הרב המאהיג הגיל עסי תיקון דיא יציו ולעקל אתכם בכים אשר המצא ימצא אתכם ורכושכם.

כיד הנגיד והקצין אביר הרועי סיה רווני דיא יציו:

יום א' י' אדר שני תעלה למסיק לובלין:

אברהם הקי בהרב הגי מוהרר ישראל איסרל וציל סיה דריא יציו:

ש'לומים רבים כסל וכרכיבים לשערי בת רבים. האלוסי ראשי מנהיגי הקהלות דגליל פריעמסלא יציו בצירוף מנהיגי הגליל וסאמברציונע ושאי יחיד מנהיגי הגליל ובראשם הרבנים מוסלגים דגליל הגיל: עיניכם הרואות את כל תוקף הססקים וכתבי שביד הרב היה מוהרריים⁽²⁾ הגיל כסבוואר כהעתקה בנייד דהי⁽³⁾ ואלוסי

(1) הססקים כשנת תפ"א ע"ס דמשק אליעזר (ועסנין תפ"ב) בתור ראש הועה, וראה קריה שגבת ס' א.

(2) הדריס כגליל Sambor.

(3) הרבוק.

מנהיגי קיק פרעמטלא לא שחו לכם לזאת. וסגען בהכנסות וכבוד של הרב היה הגיל
בכך באנו להוזהר ולזרז אתכם שחלילה לכם לזיו זיו כל שהוא אף קוצו של יוד
מלקיים החרמות ושמתות המבוארים בניה⁽¹⁾ בספקים של הגאונים הרבני דריא יצו
וחלילה לשנות מן יכו כגתלת הרמני ושמתות חיו ואנתנו נקיים אחר ההתרות אשר
אנו מזהירים אתכם כי מן מירכם יבוקש כל העונשים והוצאי והויקות כי כשר הדבר
ונכון לעשותו. כיד הכאים על החתום יום ה' ג' אדר ראשון תעיה לפקיק יערסלב.
הקי יעקב אשכנזי ח' סקיק יערסלב. ונאו הצעיר ישראל בהרהיג מוהרריא ח' סקיק
פרשעוורסק: ונאו יעקב קאפיל בימ מאיר סגיל:

הן אמת וצדק שאני מתרצה איע נגד הרב היה מוהרר שמואל יצו לרון לפני
הגאונים הרבנים המוסלגים היה הרב מוהרר צבי הירש אביר ומיין בקיק לבוב
והגליל יצו⁽²⁾. והרב היה מוהרר אברהם אביר וריס דקיק ואלקווי⁽³⁾. והרב היה
מוהרר יוסף אביר דקיק טימטיניץ. והם ירונו עפי דין תורה. כאשר יצא מפייהם כן
יקום. ותשובתו יהיה עם מוכיו. וכינו ובינו כל ההכנסות אשר יקח הרב היה מוהרר
שמואל יהיה מונח עד שיקוב הדין את התר בינינו. ועכיס לא יאוחר המשפט עד
ריח אייר הסמך תעחיל בקיק ואלקווי. וזאח אני עושה לפני משורת הדין. ובאם
לאו. אתנהג עמו כפי הספקים שבידי המחמהיג הרבנים יצו בכל החומרות המבוארים
שמה וחלילה לשנות. כל הגיל נעשה בחיך כפי דשיג. היום יום ה' יג ניסן תעיה לפיק.
הצעיר חוקיה יפית החבקימ מ' והגליל יצו.

ואם מעט היא בעיני המתנגדים שלשה מטיבי צעד הגיל. אציע לפניכם עוד הרבנים
אלו. הרב היה מקראקא והגליל יצו. הרב מפינמשיף. הרב טמארני. הרב היה מלובלין.
הרב היה מרישא. הרב מבראר. הרב מבעלזא. הרב מליסקא. הרב מרובשוב. הרב
משעברשין. הרב מואמוטש. ועפי גורל יבורר עוד שנים מאלו או ארבעה מכלם.
עם כבוד הרב היה דקיק לבוב. כי אין לי שום סנאי לחמש נכלי דתות דק לאהבת
האמת המשפט וצדק ודין תורה דוקא. ואלקים נצב בעדת אל.
הצעיר יחוקיה יפית החובקימ מ' והגליל יצו.

כתבנית התראה זו מפרתי ליד הרב היה מוהרר שמואל היום יום ו' עם תעיה
לפיק. והשיב הרב היה מוהרר שמואל. קודם ריח אייר הסמך תעחיל
אראה להשיב ולהודיע להרב היה מוהררייס לפני מי ומי יהיה משמינו הן בנרון
ביוני והן בנרון ממני שחיה לי מהרב מוהרריס הגיל. ולראיה מהימנא באתי על
החתום היום יום הגיל:

הקי יעקב בלאיא המנוח מוהרר משה זצ"ל היה דיינא וספרא דגליל מ' יצו:

(1) בנייר הדבוק.

(2) ראה אנשו שם מ' תפ"א.

(3) תשובה קריח נשגבת מ' מ"ו.

אל האלוסי המסובלים, בכל מדע הם משכילים, מנעוריהם נטיעים מגדלים, פרי קרש הלולים, אהוי הקצינים היושבים בשבת החכמוני שומרי אמונים, ראשי ומנהיגי קץ סרעסמלא יצוי:

בצירוף היה מוהרר שמואל אביד וריס דקס סלאנימא יצוי:

מי יעצור כח ומי יוכל להתאספ במילין בנדון צעקת וקול יללח כבוד הרב המאור הגדול המופלי מ' סייביל אביד וריס דקהלחכם והגליל יצוי, שאחר כל המרתות והמדרות והתחכמות והתלבטות שלו, הפסיד שהוחרץ מפי המאהיג רבנים ומיצ דריא בוועד דיערסלכ העבר, ואחר כל החרמות ושמתות המסורשים בפסיד ההוא, אינם משגיחים כ"ח לקיים ואינכם שמים ביקרא הגדול בישראל כמיבי, ומשום לתאי ידידי וכן לא יעשה, והן אמת נעשתה המזבה הוואת לכם מרווני דיא שהיו בראדום ועשו לפנים משורת הדין ונתנו להמשולחין דקהלתי שם כתב שכבוד הרב המאהיג מהרריס ירשום על רשימה כמה וכמה רבנים, וכ"ח יכתרו מהם שלשה או ארבעה רבנים שיוכשרו בעיניהם, וכ"ח יאסרו אותם על הוצאתיכם לאיזה מקום מוכשר ומיוחד שישמשו הם, והוסיפו עוד להגדיל חסד עם רום כ"ח שניתן לכ"ח ארכא וזמן רב עד ר"ח מנחם העבר, וגם זה לא נתקיים והי' מהראוי להודקק לו כהיום להרוץ דין הקשה אשר לא קיימתם הפסיד דהמאהיג דריא יצוי ובפרט שנכשלתם כ"ח בחרמות ושמתות ההם, אמנם זה דרכנו להתנהג חסד הנם להותיר גם בשעת מעשה אף שהוחרנו קודם המעשה וזה חסדינו עוד לפני ולפנים משורת הדין, והננו נותנים לכ"ח עוד לפני ולפני משורת הדין ארכא עכ"ס לא יאוחר עד קודם ר"ח הבעיל מחייבים כ"ח לקיים חיבה בלי שום פ"ס ואמתלא ועכ"ס בניו ובניו חלילה להרב מהרריש אביד דקס סלאנימא לנהוג רבנות בקהלחכם, ומכ"ח באם היו לא יעשו כ"ח עם האביד שלכם מהרריס עכ"ס מהיום עד קודם ר"ח הבעיל או שיוחרץ הדין ולא תקיימו או ירשות להרב המאהיג מהרריס לצאת לקראתכם עד מקום שירד מגעת אפי' בעשיג להוציא חובו והרבנות שלו בחקמו לכל ההלוקות כבוד ולכל הכנסות הרבנו ומעוה חוסה ככל הגליל ובכל ענין, ולהרב מ' שמואל אסור הרבנות דקהלחכם לגמרי ומחייב חיבה ומיד לעקור מקהלחכם וכבוד הרב המאהיג מהרריש מוחר טפינו באם לא יקיימו קציני מנהיגי קץ הנ"ל בניל בניל או מחייב הרב מהרריש הנ"ל לעקור מקץ הנ"ל ולפנות משם לגמרי ובאם היו וחלילה יאמר הרב מהרריש נואש, או ידע נאמנה שבמקום חלול השם כזה לא נחלוק לו כבוד ויכורו עליו חרם בקול רם לכל הגלילות ואירך מירושו ועונשו יויל ויגמור, אמנם בטוחי' אנהנו בחרב היה מהרריש שיהום על כבודו ויהר בדברינו אלה כגחלי אש כראוי לכמיבי, ובמנהיגי דקס הנ"ל אנהנו מחייבי' שנית שיהונו מאד בחוקף גורחניו לכל יסילו דבר ארצה, ולשומעי' ינעם, כ"ח אלוסי הקציני רוונים מנהיגי דיא יצוי הנועדים סה בעסקי רוניס דיא, היום יום די ויך מנחם תעחית לסיק סה קץ לענטשנא.

נא אברהם הק' בלאיא הרבהיג מוהריר ישראל איסרל ויל מלובלין סיה דריא

יצו. נאו' אורי שרגא ביט יחיאל מסוונ'¹): נאו' שמעון ר' יוסף נוחש²). נאו' יקותיאל לאוול מרגליות מלכוב:

הצעיר יהושע העשיל בהמאהיג מוהריר מאיר יצו מלובלין:
הקטן יצחק בסוהריר בנימין וואל ויל משיקסין:

במותב תלתא בי דינא כחדא הוינא אחא לקדמנא האלוף התורני מ' זכרי' מקהלתינו והגיד לפנינו בתיע בעאליויע וויל מיר זענין גוועזין בקיק פרעמסלא מחמת אנשי סאמברציונע האבין חובע גוועזין להגליל לפני האדונים הקאמסרון שנבחרו מסימק ווישנע. ואחר הסק שיהיה בין אנשי ס' ובין אנשי הג' האט מען אונז אנשי הגליל ווירר גירוסין לבית הארון ס' חראנוי ושם היו שני קאמסרין עט. האט הארון הניל גירעט רוף זיא אריין. אזו זענין המנהיגי הניל ח'כף ומיר גיקסין ר' משה דניכר ור' וואלף שאשש. ור' שמואל ר' משה ר' מנש וגם המסמור הניל האט הארון ס' כורזונסקי קאמסיר גירעט צו זיא. וואש דיא אנשי ס' האבין מחלוקת עם הגליל ראש איז איבער דעם ווייל הרב היה הניל ויטצט ניט אין דער קהלה רק בקיק רישא. מייך רנדרש ווען זיא האבין איין משפט ווא זלין ווא אחין סארין, אזו האבין משיב גוועזין ר' וואלף ור' משה הניל מיר זענין אויך דריכר חרוב ווייל דער רב איז ביא אונז ניט אונ' מיר בעטין להאדונים אז איר זאלט לאנשי הגליל זאגין מען זאל אויף נעמין איין אנדערן רב וואש זאל יוצין בקהלתינו. אזו האב איך משיב גוועזין לאדוני הניל וויא סקת עטין איין סקט שלא בסניו. האבין זיא מיינע דברים אן גינומין אונ' האבין איין גישריבן אין דיא סונקטין אז אנשי ס' והגליל זאלין מודיע זיין להרב מוהררייס אז ער זאל קומין. אחר זה האב איך גויעהן איין אנוורמאל³) אזו דעם לודיים ווישנע ווען הרב הניל וועט ניט סארין לקיק הניל זאל ראש גליל אים ניט מצרף זיין בקנס מאה מארק על כל סנהיג ומנהיג הגליל יצו. עכיל. שוב העיד מוהרריל הירש ביט משה דאברמולר כניל אך בשנינו לשון קצת. כל הניל הוגבה כרת וכהלכה שלא בסני הצדדים. י' ד' ביד אייר תעזיין לסיק.

נאו' אליעזר ליפמן ביט דוד סגיל. ונאו' הק' גרשון ביט דוד מרישא.
ונאו' הק' נתן נטע ביט אביגדור מטארניגראד:

במותב תלתא בי דינא כחדא הוינא אחא לקדמנא הירד יעקב כהריר דוד שמש דקהלתינו והגיד לפנינו בתיע בעאליויע וויל ראש קהל האט מיך גישקט לקיק פרעמסלא יצו שמיין על המאוב⁴) וואש מען האט גיגעבן לקהלתינו נגד אנשי סאמברציונע, איז דארט גוועזין כל ראשי הגליל פרעמסלא וגם אנשי ס' אזו זעני

¹) ה"ר יחיאל מסוונ תתום כ"י באר עשק בקצהו.

²) ראה במאמרו של לעווין הניל ב"אחרונך שם ע' 116.

³) Universale = מהגם הטושל.

⁴) Vorladung.

ויהא משהו גוזרין דורך אנדרן רק דיה פונקטין זאלין גישריבן ווערין בידעת
 הקאמטירן ליתר חיווק. וענין מיר אלי גיגאנגין להקאמטירן אנשי סי והגליל לבית
 הארון סי הראנו אונ' דיה האבין מחויק גיוועוין הפונקטין הניל: אונד מיר האבין
 גיזאלט אוועק גיין. האבין הקאמטירן גיהיישן הארמש דא מיר ווערן שיקן נאך דעם
 קהל ר'ק' פּרעסלא. תוך כדי הריבור וענין גיקומן הקהל היה ר' וואלף שאשש
 ור' שמואל ר' משה ר' מאנש. האבין הקאמטירן לקהל גירעט וויא איז ענקער ראבין
 ווארום ויצט ער ניש אין דער קהלה. האבין הקהל משיב גיוועוין, ווען ער ווער גיר
 זעסן אין דער קהלה העט דיה קלוטע¹ ניש גיוועוין עם אנשי סי. ער ויצט בקיק
 רישא. האבין הקאמטירן גיענפרט עטין זאגט וואר: נעמטש ענק זארד² איין אנדרין
 ראבין. האבין הקהל גיענפרט מאשיצי מאנווע מיר האבין איין רב וויל אונז עבין
 עשרת אלפים סי. האבין הקאמטירן גיזאגט וועט ער קומין לפרעסלא מה טוב.
 ואם לאו זאל ער זיך ניש דער וועגין צו זיין אין גנצין גליל פּרעסלא. האבין הקהל
 גיענפרט לאוין דיה אנשי הגליל אויך פאזוולין אויף איין אנדרין רב. האט ר' מאיר
 קאנצור גיענפרט עטין וואלט גערין האבין אלע יאר איין אנדרין רב. עטין זאלט
 געלט נעמין. אונ' מיר דארסין קיין אנדרין רב ניש. און האט מען אונש אלי גהייסן
 אם פרעטין אונ' וידער אריין גרוסין אונ' האט אונז דער שרייבר מיר גילוינט וויא
 ער האט גישריבן בפנקס שלהם. וויא עם איז בייא ויא גיבליבן דו ויא זאלין דאש
 איינבריינגען אין לודס בסים ווישניע ווען דער רב וועט ניש קומין אין עשליכע וואבין
 לפרעסלא מעגט עטין נעמין איין אנדרין רב עכיל: כל הניל הוגבת כרת וכהלכה
 שלא בפני הצדדים. ולראיה באנו על החתום יום א' זיך אייר תעזו לפיק. פּיק
 יערסלב יצי.

נאו' הק' יעקב אשכנזי חו' סיק יערסלב. ונא' הק' מרדכי מיערסלב.
 ונאו' זאב וואלף מיערסלב. ונא' מנחם מנש מלכוב³:

העתק מן הסאוב מהארון הגדול יעגי סי וואוירי רוסקי אשר נמסר ליד היה
 מהריר יפה אכיר ר'ק' פּרעסלא והגליל במקום ישיבת וועד ארצות עם
 הרבנים בפומבי וגלוי לעיני כל וזיל:
 יאן סאאניסלאוו נא סארקמיניע ע' צעטרי. יאבלינווסקי וואוירי יעניראל זעט
 רוסקי ביאלי צערקסק מעטמיצקיע ע' צעטרי סטארסמ⁴. אחת פּיכיל יאנסוויטש
 אשר הייה רב בפרעסלא כחוקה משמשי אני מצוה עליך שתעמוד על הוסמת זו
 שהיא במקום שלש הומנות לפני משמשי. משמט הוואוירי על יום ו' לחודש חלו

¹ Zank, Streit

² Bald

³ ראה אנשי שם סי שסי.

⁴ ראה מה שכתב M. Schorr, Żydzi w Przemysłu, Lwów 1903 ע' 208 סי 180.

בעצמך אל המקום אשר יוגד לך עיי אינסטנער¹) משמטי ועל זה אתה מוזמן באשר שנתקבלת להיות רב דקיק פרעסלא והתחייבות שלך אינך רוצה לעשות, ומפרעסלא נמעה, עיכ לא נעשה שום סדר מה שמושל-עליך וקהל פרעסלא עם הגליל הבאת לכליון, ולאבור עדין עומרים, לא לכר שאינך נוהן עון ותעצמות להקהל אף הבאת אותם לכליון ולאכרון מ' כפיות ונגישות לעבר ולהבא כאשר יכרוו הכל במענותי מא"ס. וכאשר שבועד ווישניע נתעוררו כל שרי הוועד השייכים שעי שלא ישבת במקום שהיה לך לישוב, עיכ לא נחפרעו הבעיה לאלפים ולרכבות ותוצה לכלות אותם יותר להמירדם אצל מנהיגי ארצות ומשמשם כאשר יכרוו הכל במענותיהם באריכות ועשיה נגד הרח והנמס מדינות פולין ונגד היושר וחקנת קונסטאזיש ובקנסים גדולים ועצומים נלכרת. ככן העמוד וחשב לפני משמטי לזמן הגיל נעשה בלבוב י"א אוגסטי תשי"ו למספרם. הועתק מתמצית המכוון מלשון פוליש ללשונו עיי מופרי ערכאותיהם מגוף המאוב בתחם הואיוודי רוסקי הגיל כאשר אנתנו קרינו קצה עם הסופרי הגיל ולראיה התמנו סקיק ואמשמש יום ב' אדר שני העחיל:

שמואל הק' בלאיא הריר יעקב הלוי זצ"ל מואמשמש.
ונא' מנחם מענדל ב"ם שמעון שחרלן ונאמן דקיק ואמשמש:

העתק מכרוז שנברז ברבי"ם.

קנאת ה' צבאות תעשה זאת בגזירת עירין שתגמא ובמאמר קדישין שאלתה בשחי ישיבות של מעלה ושל מטה ובתוקף החרמות שמתות ואורזים הניתנו בקולי קולות יוצא מפי הגאונים הרבנים קשישי מנוחתם כבוד בעדן גן אלהים המבוארים בפנסקאות ובתוקף פסיד הנפסק שהרכני' המאהיג הגאוני' דריא יציו ובתוקף חרם שניתן ביום הכפורים העבר והורמנות חוקף מהראש הנגיד הקעין המרום' הפיה דריא יציו להחרים אף עיי עצמי הרגי מתרה את מנהי' קיק פרעסם' ואת ר' שמואל מסלי אשר קבלו עליהם לאביד באסור כולל ובאיסור מוסף והעברת הדרך המלך מלכו של עולם, ושבועות המדות: והרי הם מוכרלים מכלל קהל הגולה. אורזים הם לה' אלקי ישראל עד שיצייד לפני הרבנים המובהקי' המבוארי' בהתראת ויכרוו רבניהם לסתור פסיד שלי עפי' דין דת של תורה ואו יקעו מן החרמי' הגיל ולהשומע ינעם ועליהם הבא ברכת טוב.

הצעיר יחוקי' יפ"ת החכק' מ' והגליל יציו:

שלומכם ישגא לחרא אחי' האלוסי' חבטים כסוסי' ראשי מנהיגי הקהלות דגליל פרעסלא והגליל יציו וביד כבוד המכובר המפורסם החכם השלם רוסא מוטמא רבנים מהריר יצחק חוק ולהחאפק מלורו אותם במקום שיש חסרון כים וכיחוד הלול השם כמבואר באריכו' בפסיד ובחרמות ובשמתות המפורש' שם וכבר

¹Stellvertreter

מכית מוזהרים ועומדים שם בכתבים הראשוני' שהחזיקו את אנשי קיק פרעמסלא בתרם ושלא לעמוד על הומנתם ולסיד כבוד הרב היה הרופא הגיל שאיזה יהודים וקהלות המתרשלים בדבר וכן לא יעשה להקל חיו בחרמו' ושמתו' במקום היה הגדול כוח: היחחה איש עיג גחלים בוערים ולא ינוה. וכבר עשינו לפני' משורת הרין ונתנו כתב כראדום להרחיב הוּמָן לקיק פרעמסלא עד ר"ח אב העבר באם יש להם אויז ראיז וזכות לסתור הפסיד דהמאהיג הרבנים דריא שאספו את הרבנים המפורשי' ברשימה שביד כבוד הרב הנגיד הרופא המומחה על הוצאותיהם. ולא נעשה דבר. ובלאו הכי התחייבתם עצמיכם לנטור כרמו של הרב המאהיג מוהררים הגיל כמי התקשרו' בחיי ממש. ומה גם שנפסק באם תעברו בית מידם יבוקש כל החובות הדבר כמו זר נחשב: בכן באנו לזרו את כחיד ברויות נמרין. ולא כמסופים על דבריהם רק להחזיק ולאמין כח של המאהיג רבני דיא יציו שתתנהגו ותעשו ככל משפט הכתוב בפסקים הראשוניים שביד הרב המאהיג הגיל והמרומ' הגדול מוהרר יצחק רופא הגיל. ואין אנו תופסין כיא בכבוד הרבנים המופלגים אשר עליהם מוטל לעמוד בפריג הגיל ולהסיר כל מכשול ולזרו את עם ה' אלה. כל בני הגליל יציו שלא יקילו' בחרמו' ושמתו' ולא ישללו ויעשו גם מצוה להציל לעשוק מיד עושקו. ויזהרו מאד בהעונש שבידם למחות ואינם מוחים. ומכיש שילכדו חיו וחילולה בעונש החרמו' וברשתו' עונשי תשלומי החובות והוצאות והיוקות עם התיקון דריא יציו. וסן חיו יעשו אף ה' על מי שבידו למחות. אמנם כמחוי' אנהנו בכבוד הרבנים יראו ה' וחושבי שמו. שיהיו חרדים ועצבי' לכבוד הרב המאהיג הגיל אשר כל הנוגע ביוז איקונין שלו כאלו סוטר לועו ויזהרו לשמור בכל חוקף ועוה המפורשי בהפסקי' הגיל. עיכ יהיו דברינו המעטים מחויקים כמרוכים. והיה זה שלום לאוהבי ה' והחרדים לשמוע בקול דברי אלקי' חיים ולהקשיב בקולנו. כיד אלוסי' קציני' רותנים מנהיגי דיא יציו הנועדים בעסקי דיא יום ד' זיך מנחם תעזיל פקיק לענטשנא. ולית דין צריך בשש שכל בני הגליל ובייתור אנשי סאמברצינעק מחוייבים לשמוע בקולנו לנהוג רבנות דהמאהיג מוהררים לכל הכנסות ומעות חוסה בכל הגליל יציו. יום הגיל. נאו' אברהם הקי ברי' איסרלש מלובלין סיה דריא יציו. ונאו' אורי שורגא בי'ס יחיאל רל לימשיין מסחונן. ונאו' שמעון ר' יוסף נחש מלובל'. ונאו' יקותיאל לאויל מרגליוה מלובל. ונאו' יהושע העשיל בהמאהיג מ' מאיר יציו מלובלין. ונאו' הקי יצחק בי'ס בנימין וואלף זיל מטיקטין:

התקנה גלויה מבוארת חרוחה על לוח פנקס דריא יציו. בדבר איזה חוב שיש לאיזה רב אביד ראיזה קהלה עליהם חוב מטון. באם חיו יעורר הרב ההוא או יעקור משם לאיזה מקום. אוי אינו רשאי שום רב לקבל הרבנות הקהלה עד שיוסלק בראשונה חוב קרן ורווחים. עד סיא שיש להרב ההוא לו או לבי'ס וייא בלי שום דחיה וטענה ומענה בעולם. וכל העובר על התקנה הגיל חרוי הוא מפורש וסובלל סהקהל הגולה ומחוייב לשלם קרן ורווחים עם כל הוצאות והיוקות וקנסות

עצמות לפדיש ובאשר שהרב מוהרר שמואל אביד מסלאנימא פגע באיסורי כוללים ומוסיפין ויודד לתוך תחום של חבירו היה החכם השלם תמים דעים מוהרר יפה אביד דקיק פ' והגליל יצו בעקסין נגד הפסקים דהמאהיג הרבנים דריא יצו בצירוף רוני מנהיגי דריא. וכבר נלכדו אנשי קיק פרעמסלא הנ"ל והרב מסלאנימא הנ"ל במצודות החרמי ושמתות בכל החומרות כמבואר שם בהפסקים באריכות והם הקשו ערסם לסול החרמות ושמתות הנ"ל בנידון הסמן אשר הם חייבים כפי השטיח אחר מסך שבעת אלפים קרן. ועוד שני שטיח כ"א מסך אלף תשע סאות השטה חמישים זהו אשר הם בעצמם נשבעו בנקיטת הפין עדיה כלי החרה והסרה כלל לשלם ולפרוע כלי סקוק כמבואר באריכות והרב היה הנ"ל מסר בכתבי וספירה עפי אופן היותר מועיל שטיח עם כל הוכיות ערב סכות העיד. להחכם השלם הנגיד הרופא מומחה מוהרר יצחק חוק נרו. וכבר נפסק מגאוני הארצות יום כ' י' השוון תע חיית לי שמיד הרב אשר ישא לשוא נמשו להחזיק ברבנות הנ"ל כל שטיח וחוב ממון שביד הנגיד הרופא הנ"ל מיד הרב יבוקש זולת שגם הוא מוחרם כסותם. והנה אחר זה בקיק לענשנשא יצאו כתבים ממנהיגי דריא יצו ככן החומרות ועל הרב מסלאנימא הנ"ל ועל אנשי קיק פרעמסלא ובאזהרות כל החומרות ועונשים לקיים כניל והנה הם אוטמים אונם שמסוע קול תרועת חרמות הנ"ל אשר לא נשמע ולא נראה כזאת. וגם לפנים משורת הדין נעשה להם באם שיש להם איזה ויודד לסתור הפסקים הנ"ל או יקריבו מענתיהם לפני הרבנים הנרשמים רשום ככתב אמת קודם ר"ה העבר. ולא שחו לבם לכל אזהרות וחומרות. ככן אנהנו מן המודיעים שהיה מסלאנימא הנ"ל הוא מוחרם בכל החומרות שבעולם בכל התפוצות הגולה עם אנשי קיק פרעמסלא עד שיקיימו הפסקים הנ"ל. והיה הנגיד הרופא הנ"ל יוציא את חובתו קרן ורווחים ממנו משעה ראשונה עם כל הוצאות והיקות ככל מה דאפשר כריי וכדאיה מהיה ומביי כלי שום פסקים בעולם. ועל האלוסי הקהלות ויחדי מגולה בצירוף הרבנים המוסלגים דגליל פרעמסלא ואיקלום סאמברציוני תוקף גיורתני נתיש להחזיק את היה הנ"ל ואת אנשי קיק פרעמסלא בתרם חמור הנ"ל ולסרסם החרם הנ"ל בכל עריקהלות ישראל ושלא לעמוד על הומנתם בשום ענין בעולם מן מירם יבוקש החוב הנ"ל להוציא מהם עפי תיקון דריא יצו. וכל הפסקים אשר יבואו על החתום הרב עם מנהיגי קיק הנ"ל בשלין ומבוטלין וכל הקודם לקרעם הרי זה משוכה כדון המוחרמים. וגם לזאת התרצה איע החכם הנגיד הרופא מומחה יצו סרוב מרת טובו לפנים משורת הדין באם יש להם עוד איזה מענה ופיס לסתור הפסקים הנ"ל הבחירה להיה מסלאנימא עם אנשי קיק פרעמסלא לציית חוך שני שבועות מעת מסירות הכתב הלו לידם לפני הרב המאהיג אביד דקיק לזבלין בצירוף כ"ד הצדק דיני גולה דשם ובצירוף הנגיד הסיה והראש מוהרר שמעון. וכאשר יצא מסייהם עם הדין והרת שיה כן יקום. ואם לאו אוי החרם והכפיות כמקום עומדים וחלילה לשנות ותוקף גיורתני על כל המשמשים שבכל הקהלות דריא יצו לשמוע בקול היה הנגיד הרופא יצו להכריז קול תרועת החרם עליהם כלי שום שאלת רב או מנהיג

ומשל בעולם כעונש העברת שירותם ונאמנותם ובקנם עצום על כל העובר על המקדים האלה. ואל יעלה לשום אדם בה הטמטה לאמר ולחשוב כתב זה למגילה סתרים. כי הדברים כבר נהבירו בפסקים הראשונים ובפסק דריא יצי. רק אנחנו מודים לדבר אמת ולזוהר את העולם שלא יכנו בגחלת מצודות החרמות. כפרש באם יש להם דויד לסתור יצייד בקיק הניל עפי' הרין ורת של תורה. אכן באם הרב מסלאנימא יעקור יירתו מפרעמסלא תוך שלושים יום ולא יהויק ברבנות הניל מחסה שום טענת אונס הכרת עפי' השורת יריה יהי' מה שיהי' או אינו מחויב לשלם השמיח הניל כי' יחודי שכר רבנות ודורות וכל הכנסות שהיו לו מעת היווה שם עד זמן עקירתו. והנגיד הרופא יוציא את מעותיו מכני הקיק בכל מיני כפיות ונגישות ורדיפות כמבואר בכתבים הראשונים בלי ספק בעולם. הכיד האלוים רוונים קציני' מנהיגי דריא יצי. היום יום ה' כי' מכת חניט' לסיק בהתוערות בקיק לאשמצוב יצי.

נאו' אברהם הקי' ר' איסרלש ס"ה דריא יצי:

ונאו' אורי שרגא במהריר יחיאל זיל ליפשיין ממונן:

הקטן יהודא מגיל לנרא מאמטא): צכי הירש ר' ועליג'ש מחעלמא?):

פנחס ועליג בלאיא כמהריר נפתלי הירץ אשכנזי משעברשין:

הדרור אחס ראו את כל ונכתת. בכן אני מזהיר ומזרו אתכם לעשות ולהתנהג עמהם כפי המבואר בגיל ובפסקים הראשונים כי אי אפשר לסבול עוד ודי בזה מן יתחרטו באחרונה. כי המדבר לכבוד אכמניה של תורה הקי' יצחק חוק רופא. זאת ועוד אחרת היכי' דשכחי הויקא וחטרון כים כידוע לכל הואי השמש שבמעלי יומא דכסורי שלמתי להארון ס' והאפמסקי עבורם שבעת אלפים ושני מאות וחוב' סו'. והן לזאת יחדר לבי איך מלא לבס המר לעשות נכלה כזאת. ושלוס תנינא הקי' יצחק הניל:

שלוס לאהוי האלפי' הקציני' ראשי הקהלות ומנהיגי קיק פרעמסלא יצי בצירוף הרבני' החכמים השלמים אבות ביד גרם יאיר. בצירוף מנהיגי אקלום סאמברציונא ושאר יחדי' מגולה דגליל יצי:

מה מאד אחזתנו פלצות על גודל תלול השם ועלכונת של תורה והעברת דרך המלך מלכו של עולם אשר מעבירים אנשי קיק פרעמסלא והואיש אשר קבלו לאבדי' עליהם באימורים כוללים ומוסיפי' נגד החכם השלם חס וישר מהרדיי יס"ת אביד דקיק פרעמסלא והגליל יצי וכבר נלכדו במצודות החרמות והשמחות כמבואר באריכות בפסקים הראשונים אשר נשלחו לידם בקונטרסים ההעתיקות והם אטמו אונם כפתן חרש אשר לא ישמע לקול הורים ומורים. או לנו מיום הדין או לנו מיום התוכחה אשר ממש התמכרו לעשות הרע בעיני אלקים ואדם. ומי וכל להתאפק מלעצור במילין עיד המרצה מרץ עויה בגדר היקף הכלל כאלו הותרה הרצועה הזו ולית

(1) השנה בני לנרא ע' 15.

(2) הפסקים בשנת ת"א י"ס דמשק אליעזר (השנה לוי' ע' 89).

דיין, כאשר מכואר בססקי הראשוני ומסורים לעיני כל רואי השמש. ככן אנהנו מן המוריעים ומחדשים גזירות החרמות ושמתות על אנשי קיק פרעמסלא ועל הידוע היה מסלאנימא שהם מנודים מקהל הגולה בכל החומרות. וחקף גזירתינו נחיש על כל אשר בשם ישראל יכונה. ובפרטות על כל אנשי הגליל פרעמסלא, הן יחידים בצירוף הרבנים מוסלגים אכיד רכל קהלות הגליל יציו להחזיקם בחרמות הגיל ולא לציייד לפניהם או לעמוד על הוסנתם. ולהרחיקם כוהומת הנודי וחלילה לשנות בעונשים וקנסות עצומות למדיש בלי מחילה עד שיקיימו הססקי שביד הרב היה הגיל וכדי שלא יהא הבירה בלא מנהיג. אנהנו נותנים חוקף ועזו ותעצומות להמאהיג היה אכיד דקי-לובלין וביד הצדק דיני גולה יציו בצירוף הנגיד ומצוה הראש הסיח, והראש מזהיר. שמעון לעמוד על משמרת הקודש לכתף כאגמון ראשם לעמוד הרח על תלת. וכל קיק אשר במדינתנו גזרתינו עליהם להעביר עליהם קול תרועת חרם בפרהסיא ועל השמשים שבכל הקהלות וקהלות אשר דבר המלך ודחו מגיעים מגיע גזירתינו נחיש לשמוע בקול הרב היה הגיל להכריז חרם בלי שום שאלת רב או מנהיג ומושל בעולם. וקיו ביב של קיו שרשות ביד הרב הגיל להחרימם עיי עצמו כמכואר באריכות בססקים הראשונים וגם אנהנו מזהירים ומוריי עוד הסעם את הרבנים המוסלגים היה זאת כל אנשי הגליל מחמת הכנסת הרבנות של הרב היה הגיל ומצות חופה הן מיחידים וקהלות לשלמם להרב מהררי יסית הגיל בלי שום ספק. וכאשר דינו העתק התחייבות אשר התחייבו עצמם קציני מנהיגי הגליל בצירוף המשולחים שרועם ככתב אמת בסנקס הגליל יציו שרשות ביד הרב היה מהוררי יסית להחרימם בעצמו ולמעבר דינא לנפשי על כל העובר על הפקודים. וחלילה לשנות ואל ידמו בנפשמם להעלות על הרעיון להשוב כתב זה למגילת סתרים שלא בסני הצדדים. אין זה כיא זירו והתעוררות להרחיקם מעול ועוות ולקיים את כל חוקף הססקים הראשונים בלי דחי' ופי' בעולם. ומה גם אנהנו גזורים לכבוד הבורא יתיש שהלילה לשום אדם להרים ידו לסדר קידושין בכל הגליל מבלתי רשות והרמנא מהרב היה מהוררי יסית. והפורץ גדר ישבנו נחיש וחויא דרבנן דלית בה' אמתא וכל מעשיהם של המנודים הגיל הן בססקי דיני ממנות וכן כשאר ענינים מה שחפה ויכל לדבר כוי בטלין ומבוטלין עפי' הרין והרת שית. הכיד האלוסי' רוני קציני מנהיגי עדת ה' המאושרת דריא יציו בהתחזקות פה קיק לאשטצוב יציו. אכן אם יעקור הרב מסלי הגיל דירתו מקיק פרעמסלא תוך שלשים יום בלי שום מענת אונם הן מהשר ושאר דברים. או סגור מהחכם השלם מהוררי יסית הגיל רק מחייב להחזיר לו כל הכנסות ודורנות שהיה לו משך ישיבתו שמה כקיק הגיל. הכיד היום יום ה' קיא סבת תעטיל פה קיק לאשטצוב יציו:

נאו' אברהם הקי' ר' אימילש מלובלין סיה דריא יציו:

ונאו' אורי שרגא במהרר' יחיאל ליפשיץ מסונן:

הקי' יהודא סגיל לנדא מאמטא: צבי הירש ר' ועליגש מחעלמא:

פנחס ועליג' משעברשין:

בפנינו ביד חים | העיד בתיע בע' ואליוניע השליח כהר"ר משה כהתורני מהר"ר מאיר כ"ן | קאלשר איך שמסר כתבי העתק מרווני ד"א יצ"ו כפי העתקות דמעיל אל האלוסיס מנהיגי ק"ק סרעמסלא היה מהר"ר יוסף מלכש סרנס התודש. ומהר"ר שמואל ר' משה ר' מנש והר' מאיר שמוקליר והשמש בהתוועדות יחד ביום א' ב' שבט תעמ"ל והשיבו ררך דה"י הלא יש לנו כמה קונטרסים מהרב המאהיג מהר"ר יס"ת בנידון המשפטים האלו. ומה לנו לעשות עוד. עכ"ל. כל הנ"ל הגיד כהר"ר משה הנ"ל בתיע בעונש אליויע. ולראיה באנו על החתום היום יום ה' שבט תע"ט סה ק"ק יערסלב יצ"ו:

נאו' זאב וואלף כהר"ר אברהם אלי' הכ"ט זצ"ל היה:
 הק' יצחק אייזיק בלא"א מז' מהר"ר שמעון יצ"ו מטארנאגראד.
 נאו' הק' מרדכי ספרא ודיינא דק"ק יערסלב:

נשלם ע"פ תעמ"ל